יי אהבתי מעון ביתך ומקום משכן
כבודך : תורת יי תמימה
משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת פתי
פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה מאירת
עינים

תפלת ערבית

תחלה בבא כל ישראל מבירת
מעני : יערכו שלחן ובו
מצה ומרור כתקון נבוני : יענו ויאמרו
בראותם אמוניו זה השלחן אשר לפני
יי : יי יודו ויברכו כל צבאות המוני ;
יעטר כוסו בברכות כסדור נבוני ; יין
וקדוש וזמן לדר מעוני ישא ברכה
מאת יי

ברכו את יי המבורך

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר בדברו מעריב ערבים
בחכמה פותח שערים בתבונה משנה
עתים מחליף את הזמנים ומסדר את
הכוכבים במשמרותיהם ברקיע :
כרצונו בורא יומם ולילה גולל אור
מפני חושך וחושך מפני אור המעביר יום
ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה
יי צבאות שמו אל חי וקיים תמיד ימלוך
עלינו לעולם ועד ברוך אתה יי
המעריב ערבים //

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת
תורה ומצות חקים ומשפטים
אותנו למדת ׃ על כן יי אלהינו בשכבנו
ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח ונעלוז בדברי
תלמוד תורתך ובמצותיך וחוקותיך לעולם
ועד ׃ כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה
יומם ולילה ואהבתך לא תסור ממנו
לעולמים ׃ ברוך אתה יי
אוהב את עמו ישראל

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ׃ ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם
ועד //

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך

ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם
לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך וכתבתם
על מזזות ביתך ובשעריך

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי
אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את ∴ אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירש עשב
בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו
וסרתם
לכם פן יפתה לבבכם [illegible] ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם
וחרה אף ∴ בכם ועצר את השמים

ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את
יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטובה אשר ײ נותן לכם ושמתם את
דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו
לטוטפת בין עיניכם ולמדתם אותם את
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על האדמה אשר נשבע ײ לאבותיכם
לתת להם כימי השמים
על הארץ

ויאמר ײ אל משה לאמר דבר
אל בני ישראל ואמרת
אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם
לדורותם ונתנו על ציצת הכנף פתיל
תכלת והיה לכם לציצית וראיתם

אותו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אותם
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר
אתם זונים אחריהם ׃ למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם
אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני יי
אלהיכם אמת ׃

יי אלהיכם אמת

ואמונה כל זאת קיים עלינו כי
הוא יי אלהינו ואין זולתו
ואנחנו ישראל עמו ׃ הפודנו מיד מלכים
הגואלנו מלכנו מכף כל עריצים האל הנפרע
לנו מצרינו המשלם גמול לכל אויבי נפשנו
העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות

עד אין מספר : השם נפשנו בחיים ולא
נתן למוט רגלינו המדריכנו על במות
אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו : העושה
לנו נסים נקמה בפרעה אותות ומופתים
באדמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי
מצרים : ויוציא את עמו ישראל מתוכם
לחירות עולם המעביר בניו בין גזרי ים סוף את
רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע : ראו
בניו את גבורתו שרו שבחו והודו לשמו
ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל
לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם : מי
כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלות עושה פלא : מלכותך יי אלהינו
ראו בניך בוקע ים לפני משה זה אלי ענו
ואמרו יי ימלוך לעולם ועד : ונאמר כי פדה יי
את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו ברוך אתה
יי גאל ישראל //

השכיבנו יי אלהינו לשלום
והעמידנו מלכנו לחיים
טובים ; ופרוש עלינו סוכת שלומך ותקננו
מלכנו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה
למען שמך ; והגן בעדנו והסר מעלינו אויב
דבר וחרב ורעב ורעה וצרה ויגון ומשחית
והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו
ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה
ועד עולם כי אל שומרנו ומצילנו
אתה יי מכל דבר רע ומפחד
לילה ׃

ופרוש סוכת שלומך עלינו ועל
ירושלים עירך ברוך אתה
יי הפורש סוכת שלום עלינו ועל
עמו ישראל ועל
ירושלים אמן ׃

יתגדל ויתקדש שמיה

רבא בעלמא דברא

כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה

ויקרב משיחיה: בחייכון וביומיכון ובחיי דכל

בית ישראל בעגל ובזמן קריב: אמן יהא

שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

יתברך: וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא

ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא

בריך הוא לעילא מכל ברכתא שירתא

תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו

אמן //

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך

אתה:

אלהינו ואלהי

אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי

יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה
יי מגן אברהם

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים
אתה רב להושיע: (משיב הרוח ומוריד הגשם)
מוריד הטל: מכלכל חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים סומך נופלים רופא חולים ומתיר
אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר: מי כמוך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך
אתה יי מחיה

המתים

לדור ודור המליכו לאל כי הוא
לבדו מרום וקדוש ברוך
אתה יי האל הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים
אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול הגבור
והנורא עלינו קראת ·

למוצאי שבת

ותתן לנו יי אלהינו ותודיענו משפטי צדקך
באהבה ותלמדנו לעשות בהם חקי
מועדים לשמחה חגים רצונך ותתן לנו יי אלהינו באהבה
וזמנים לששון את יום משפטים ישרים ותורות אמת
(השבת הזה ואת יום) חקים ומצות טובים ותנחילנו זמני
חג המצות הזה זמן חרותנו
חג השבועות הזה זמן מתן ששון ומועדי קדש וחגי נדבה ותורישנו

קדושת שבת וכבוד מועד

תורתנו באהבה מקרא וחגיגת הרגל בין קדושת שבת

קדש זכר ליציאת לקדושת יום טוב הבדלת ואת

מעריב יום השביעי מששת ימי המעשה

אלהינו ואלהי אבותינו הקדשת והבדלת והקדשת

יעלה ויבא את עמך ישראל בקדושתך

יגיע יראה וירצה וישמע ותתן לנו

ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו

וזכרון אבותינו וזכרון משיחנו משיח בן דוד עבדך

וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל

לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד לחיים לרחמים

ולרצון ביום חג המצות הזה

חג השבועות הזה

זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו

בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס

ד

וחננו גחמול ורחם עלינו ומלטנו מכל צרה

ויגון והושיענו כי אליך עינינו כי אל

מלך חנון ורחום אתה

והשיאנו יי אלהינו את ברכת

מועדיך לחיים ולשלום

כאשר רצית ואמרת לברכנו כן תברכנו כלה

קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך ושבענו מ

מטובך ושמחנו בישועתך· וטהר לבנו לעבדך באמת

ובאמונה ׃ והנחילנו יי אלהינו בשמחה ובששון

מועדי קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך

ברוך אתה יי מקדש (השבת) ישראל

ר והזמני

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ושכן בציון

מהרה ויעבדוך בניך בירושלים

ואתה ברחמים תחפוץ בנו ותרצנו ו
ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלים
עירך ברחמים כמאז ברוך אתה יי המחזיר
שכינתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד ׃ צורנו צור חיינו מגן ישענו
אתה הוא ׃ לדור ודור נודה לך ונספר
תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ׃ על נסיך נ
נפלאותיך וטובותיך שבכל יום עמנו ערב
ערב ובקר וצהרים ׃ הטוב כי לא כלו
רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי
משלם קוינו לך ׃ על כלם יתברך
ויתרומם תמיד שמך מלכנו לעולם

ועד וכל החיים יודוך סלה ; ויהללו
לשמך הגדול באמת כי טוב האל
ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב
ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה
להודות

שלום רב על ישראל עמך תשים
לעולם ועד כי אתה
הוא אל מלך אדון כל השלום ; וטוב
בעינך לברך את עמך ישראל בכל
יום ובכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך
אתה יי המברך את עמו
ישראל בשלום אמן

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי
מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה

פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף
נפשי וכל החושבים עלי לרעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבותם ׃ יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי
וגואלי ׃ עושה שלום במרומיו הוא
ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל אמן

כשחל בשבת יאמר //

יום הַשִּׁשִּׁי וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
וְכָל צְבָאָם ׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבּוֹת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה ׃
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ
אוֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

9

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה ברחמיו שמים וארץ ׃ מגן אבות בדברו מחיה מתים במאמרו האל הקדוש שאין כמוהו המניח לעמו ביום שבת קדשו כי בם רצה להניח להם לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות ורוב ההודאות לאדון השלום מקדש השבת ומברך השביעי ׃ ומניח בקדושה לעם מרושני עונג זכר למעשה בראשית

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך שמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ובאמונה

וחנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשך וינוחו בו כל ישראל מקדשי שמך
ברוך אתה יי מקדש השבת :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וצונו לגמור את ההלל :

הללויה הללו עבדי יי הללו את
שם יי : יהי שם יי
מבורך מעתה ועד עולם : ממזרח שמש עד
מבואו מהולל שם יי : רם על כל גוים יי
על השמים כבודו : מי כיי אלהינו המגביהי
לשבת : המשפילי לראות בשמים
ובארץ : מקימי מעפר דל מאשפות
ירים אביון : להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו
מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
הללויה

בצאת ישראל ממצרים בית
יעקב מעם לועז היתה
יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו ; הים
ראה וינס הירדן יסוב לאחור ; ההרים
רקדו כאלים גבעות כבני צאן ; מלפני ארון
מה לך הים כי תנוס הירדן תסוב לאחור ;
החרים תרקרו כאילים גבעות כבני צאן ;
מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב ;
ההופכי הצור אגם מים חלמיש ל
למעינו מים ;
לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן
כבוד על חסדך ועל
אמתך ; למה יאמרו הגוים איה נא
אלהיהם ; ואלהינו בשמים כל אשר
חפץ עשה ; עצביהם כסף וזהב מעשה
ידי ארם ; פה להם ולא ידברו

עיניה להם ולא יראו ; אזנים להם

ולא ישמעו אף להם ולא יריחון ; ידיהם

ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו ולא יהגו

בגרונם ; כמוהם יהיו עושיהם כל אשר

בוטח בהם ; ישראל בטח ביי עזרם

ומגנם הוא ; בית אהרן בטחו ביי עזרם

ומגנם הוא ; יראי יי בטחו ביי

עזרם ומגנם הוא

יי זכרנו יברך יברך את בית

ישראל יברך את בית

אהרן ; יברך יראי יי הקטנים עם הגדולים ;

יוסף יי עליכם ועל בניכם ; ברוכים

אתם ליי עושה שמים וארץ ; השמים

שמים ליי והארץ נתן לבני אדם ; לא

המתים יהללויה ולא כל יורדי דומה ; ואנחנו

נברך יה מעתה ועד עולם הללויה

אהבתי כי ישמע יי את קולי
תחנוני ׃ כי הטה
אזנו לי ובימי אקרא ׃ אפפוני חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא ובשם
יי אקרא ׃ אנא יי מלטה נפשי חנון יי וצדיק
ואלהינו מרחם ׃ שומר פתאים יי דלותי
ולי יהושיע ׃ שובי נפשי למנוחיכי כי יי גמל
עליכי ׃ כי חלצת נפשי ממות את עיני מן
דמעה את רגלי מדחי ׃ אתהלך לפני יי בארצות
החיים ׃ האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד
אני אמרתי בחפזי כל האדם
כוזב

מה אשיב ליי כל תגמולוהי
עלי ׃ כוס ישועות אשא
ובשם יי אקרא ׃ נדרי ליי אשלם
נגדה נא לכל עמו ׃ יקר בעיני יי המותה

לחסידיו: אנא יי כי אני עבדך אני עבדך

בן אמתך פתחת למוסרי: לך אזבח זבח

תודה ובשם יי אקרא: נדרי ליי אשלם

נגדה נא לכל עמו: בחצרות בית יי

בתוככי ירושלים הללויה

הללו את יי כל גוים שבחוהו

כל האומים כי גבר

עלינו חסדו ואמת יי לעולם

הללויה:

הל

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו

יאמר נא ישראל כלח

יאמרו נא בית אהרן כלח

יאמרו נא יראי יי כלח

מן המצר

קראתי יה ענני
במרחב יה יי לי לא
אירא מה יעשה לי אדם יי לי
בעזרי ואני אראה בשונאי טוב לחסות
ביי מבטוח באדם ; טוב לחסות ביי
מבטוח בנדיבים ; כל גוים סבבוני בשם יי
כי אמילם ; סבוני גם סבבוני בשם יי כי
אמילם ; סבוני כדבורים דועכו כאש ק
קוצים בשם יי כי אמילם ; דחה דחיתני
לנפול ויי עזרני ; עזי וזמרת יה ויהי
לי לישועה ; קול רנה וישועה באהלי
צדיקים ימין יי עשה חיל ; ימין יי רוממה ימין
יי עושה חיל ; לא אמות כי אחיה ואספר
מעשי יה ; יסור יסרני יה ולמות לא
נתנני ; פתחו לי שערי צדק אבוא בם
אודה יה ; זה השער ליי צדיקים

יבואו בו ; אודך כי עניתני ותהי לי
לישועה ; אודך אבן מאסו הבונים היתה
לראש פנה ; אבן מאת יי היתה זאת
היא נפלאת בעינינו ; מאת זה היום עשה יי
נגילה ונשמחה בו ; זה

אנא יי הושיעה נא אנא יי הושיעה נא
אנא יי הצליחה נא אנא יי הצליחה נא

ברוך הבא בשם יי ברכנוכם
מבית יי ; אל יי ויאר לנו
אסרו חג בעבותים עד קרנות
המזבח אלי אתה ואודך
אלהי ארוממך ; הודו ליי כי
טוב כי לעולם חסדו ; הודו :

יהללוך יי כל מעשיך וחסידיך
יברכוכה וצדיקים עושה
רצונך ועמך בית ישראל כלם ברנה
יודו ויברכו וישבחו ויקדשו ויפארו וירוממו
ויעריצו וימליכו את שם קדשך הוד והדר
יתנו לזכר מלכותך כי לך טוב להודות
ולשמך נעים לזמר בכל יום תמיד כי מעולם
ועד עולם אתה אל :
ברוך אתה יי מלך גדול ומהולל
בתושבחות אמן

ויאמר קדיש שלם וברכו ועלינו לשבח וילכו לבתיהם לשלום

יגדל אלהים חי וישתבח
נמצא ואין עת אל מציאותו
אחד ואין יחיד כיחודו נעלם ואין סוף לאחדותו
אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא נערוך אליו קדושתו

קדמון לכל דבר אשר נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו

הנו אדון עולם לכל נוצר יורה גדולתו ומלכותו

שפע נבואתו נתנו אל אנשי סגולתו ותפארתו

לאקם בישראל כמשה עד נביא ומביט אל תמונתו

תורת אמת נתן לעמו אל על יד נביאו נאמן ביתו

לא יחליף האל ולא ימיר דתו לעולמים לזולתו

צופה ויודע סתרינו מביט לסוף דבר בקדמותו

גומל לאיש חסד כמפעלו נותן לרשע רע כרשעתו

ישלח לקץ ימים משיחנו לפדות מחכי קץ ישועתו

מתים יחיה אל ברוב חסדו ברוך עדי עד שם תהלתו

אלה שלש עשרה הם עיקרים תורת משה

אמת ונבואתו //

ת ===== //

תפלת שחרית

כי לך יי הוחלתי אתה תענה יי אלהי

אלהי נשמה שנתת בי טהורה
היא אתה בראתה אתה
יצרתה אתה נפחתה בי ואתה משמרה
בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי
אבותי רבון כל המעשים ארון כל הנשמות
ומושל בכל הבריות חי וקיים לעד: ברוך
אתה יי המחזיר נשמות לפגרים
מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
לשכוי בינה להבחין בין יום ובין
לילה:

באי אמה פוקח עורים:

באי אמה מתיר אסורים :

באי אמה זוקף כפופים :

באי אמה מלביש ערומים :

באי אמה רוקע הארץ על המים :

באי אמה המכין מצעדי גבר :

באי אמה שעשה לי כל צרכי :

באי אמה אוזר ישראל בגבורה :

באי אמה עוטר ישראל בתפארה :

באי אמה שעשני יהודי :

באי אמה שלא עשני עבד :

באי אמה שלא עשני אשה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שינה מעיני ותנומה מעפעפי : יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתרגילני בתורתך

ותדביקני במצותיך ואל תביאני לידי חטא
ולא לידי עבירה ולא לידי נסיון ולא לידי
בזיון : ותרחיקני מיצר הרע ותדביקני ב
ביצר הטוב ותנני לחן ולחסד ולרחמים
בעינך ובעיני כל רואי וגומלני חסדים טובים
ברוך אתה יי גומל חסדים
טובים לעמו ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי
אבותי שתצילני היום ובכל
יום ויום מעזי פנים ומעזות פנים מאדם
רע מיצר רע · מחבר רע משכן רע מפגע רע
מעין הרע ומלשון הרע : מדין קשה ומבעל
דין קשה בין שהוא בין ברית ובין שאינו בן
ברית ומדינה של גיהנם : ברוך אתה יי
אלהינו מלך העולם . אשר קדשנו במצותיו
וצונו על דברי תורה : והערב נא יי אלהינו
את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית
ישראל ונהיה אנחנו בצאצאינו ובצאצאי

צאצאנו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך
לשמה : ברוך אתה יי המלמד תורה
לעמו ישראל ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן
לנו את תורתו : ברוך אתה יי נותן התורה :
וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני
ישראל אמור להם : יברכך יי וישמרך : יאר
יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם
לך שלום : ושמו את שמי על
בני ישראל ואני אברכם :

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו ב
בזכרון טוב מלפניך ופקדנו
בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם
וזכור לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים
אברהם יצחק וישראל עבדיך את הברית
ואת החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם

אבינו בהר המוריה זאת העקידה שעקד
את יצחק בנו על גבי המזבח
ככתוב בתורתך :

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
נסה את אברהם ויאמר אליו
אברהם ויאמר הנני : ויאמר קח נא את בנך
את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך
אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה
על אחד ההרים אשר אומר אליך :
וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ו
ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים : ביום השלישי
וישא אברהם את עיניו וירא את המקום
מרחוק : ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם
פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה
ונשתחוה ונשובה אליכם : ויקח אברהם את
עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו

את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו :
ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
ואיה השה לעולה : ויאמר אברהם אלהים
יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו
ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את
העצים ויעקוד את יצחק בנו וישם אותו
על המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו :
ויקרא אליו מלאך יי מן השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר הנני : ויאמר אל
תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה
כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
חשכת את בנך את יחידך ממני : וישא
אברהם את עינו וירא והנה איל אחר
נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו ויקרא

אברהם שם המקום ההוא יי יראה

אשר יאמר היום בהר יי יראה : ויקרא

מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים

ויאמר בי נשבעתי נאם יי כי יען אשר

עשית את הדבר הזה ולא חשכת את

בנך את יחידך : כי ברך אברכך והרבה

ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול

אשר על שפת הים וירש זרעך את שער

אויביו : והתברכו בזרעך כל גויי הארץ

עקב אשר שמעת בקולי : וישב אברהם

אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל

באר שבע וישב אברהם בבאר

שבע : ״

רבונו של עולם כמו שכבש רחמיו

לעשות רצונך בלבב שלם

כן יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על

מדותיך ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת

החסד ובמדת הרחמים ובטובך הגדול

ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ו

ומנחלתך וקיים לנו יי אלהינו את הדבר

שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך

באמור : וזכרתי את בריתי אברהם אזכור

יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את

בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור :

ונאמר ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם

לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר

בריתי אתם כי אני יי אלהיהם : ונאמר

וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי

אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות

להם לאלהים אני יי : ונאמר ושב יי אלהיך

את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל

העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה : אם
יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
יי אלהיך ומשם יקחך : והביאך יי אלהיך
אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה
והטיבך והרבך מאבותיך : ונאמר יי חננו
לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה : ונאמר בכל צרתם לו צר
ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו
הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם :
ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושמחתים
בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון
על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל
העמים : אלו דברים שאדם עושה אותם
אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת
לו לעולם הבא : ואלו הן כבוד אב ואם
וגמילות חסדים ובקור חולים והכנסת אורחים

והשכמתבת הכנסת והבאת
שלום בין אדם לחבירו ובין איש
לאשתו ותלמוד תורה כנגד
כלם ;

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שתרחם עלינו ותמחול
לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל
עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו ושיבנה
בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך
קרבן התמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת
עלינו בתורתך על ידי משה
עבדך כאמור :

וידבר יי אל משה לאמר : צו את
בני ישראל ואמרת אליהם
את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו

להקריב לי במועדו ׃ ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו ליי כבשים בני שנה
תמימים שנים ליום עולה תמיד ׃ את
הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש ה
השני תעשה בין הערבים ׃ ועשירית
האיפה סולת למנחה בלולה בשמן כתית
רביעית ההין ׃ עולת תמיד העשויה
בהר סיני לריח ניחוח אשה ליי ׃ ונסכו
רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך
נסך שכר ליי ׃ ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הבקר
וכנסכו תעשה אשה ריח ניחוח
ליי ׃

אתה הוא שהקטירו אבותינו
לפניך את קטורת הסמים

בזמן שבית המקדש קיים כאשר צוית
אותם על יד נביאך ככתוב בתורתך
ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף
ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד
בבד יהיה : ועשית אותה קטורת רוקח
מעשה רוקח ממולח טהור קדש : ושחקת
ממנה הדק ונתת ממנה לפני העדות
באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש
קדשים תהיה לכם : ונאמר והקטיר
עליו אהרן קטורת סמים בבקר בבקר
בהטיבו את הנרות יקטירנה : ובהעלות
אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה :
קטורת תמיד לפני יי לדורותיכם :
פטום הקטורת כיצד : שלש מ
מאות וששים וחמשה

במנין ימות החמה : ושלשה מנים
יתרים שמהם מכניס כהן גדול מלא
חפניו ביום הכפורים ומחזירן למכתשת
בערב יום הכפורים כדי לקיים מצות
דקה מן הדקה : ואחד עשר סמנים
היו בה : ואלו הן הצרי והצפורן ו
והחלבנה והלבונה משקל שבעים ש
שבעים מנה : מור וקציעה ושבולת
נרד וכרכם משקל ששה עשר ששה
עשר מנה : מור וקציעה קושט שנים
עשר קליפה שלשה קנמון תשעה : בורית
כרשינא תשעה קבין סאין תלתא וקבין
תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא
חמר חיור עתיק : מלח סדומית רובע ה
הקב מעלה עשן כל שהוא : רבי נתן

הבבלי אומר אף כיפת הירדן כל שהוא
אם נתן בה דבש פסלה ואם חסר
אחת מכל סממניה חייב מיתה : רבן
שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו
אלא שרף הנוטף מעצי הקטף : יין ק
קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את
הצפורן מפני שהיא עזה בורית כרשינא למה
היא באה כדי ליפות בה את הצפורן
כדי שתהא נאה : והלא מי רגלים יפין לה
אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש
מפני הכבוד :

וביום השבת שני כבשים בני
שנה תמימים ושני עשרונים
סולת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת
שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים
קדמוניות ׃

אביי הוה מסדר סדר מערכה משמא ד
דגמרא ואליבא דאבא שאול ׃ מערכה
גדולה ׃ קודמת למערכה שניה של קטורת ׃ ומערכה
שניה של קטורת קודמת לסדור שני גזירי עצים ׃ וסדור
שני גזירי עצים ׃ קודם לדישון מזבח הפנימי ׃ ודישון
מזבח הפנימי ׃ קודם להטבת חמש נרות להטבת ח
חמש נרות ׃ קודמת לדם התמיד ודם התמיד קודם
להטבת שתי נרות ׃ והטבת שתי נרות קודמת לקטורת
וקטורת קודמת לאברים ׃ ואיברים קודמין למנחה ו
ומנחה קודמת לחביתין וחביתין קודמין לנסכין ונסכין
קודמין למוספין ומוספין קודמין לבזיכין ובזיכין קודמין ל
לתמיד של בין הערבים שנאמר וערך עליה העולה
והקטיר עליה חלבי השלמים עליה
השלים כל הקרבנות כלם ׃

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה ׃ קבל רנת
עמך שגבנו טהרנו נורא ׃ נא גבור

דורשי יחודך כבבת שומרם ...ם טהרם רחמי צ
צדקתך תמיד גומלם ...ין קדוש ברוב טובך
נהל עדתך : יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות :
בשכמל״ו

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן
התמיד במועדו : ולהיות כהנים ב
בעבודתם ולויים בדוכנם וישראל במעמדם : ועתה
בעונותינו חרב בית המקדש ובוטל התמיד ואין לנו
לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל
במעמדו : ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו
לכן יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו
שיהא זה חשוב ומקובל לפניך כאילו הקרבנו קרבן
התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו : ונאמר
ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני יי׳ וזרקו
בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב ונאמר
זאת התורה לעולה למנחה לחטאת ולאשם
ולמלואים ולזבח השלמים :

איזהו מקומן של זבחים קדשי
קדשים שחיטתן בצפון פר
ושעיר של יום הכפורים שחיטתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזיה על בין ח
הבדים על הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת
מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מ
מערבי של מזבח החצון אם לא נתן לא עכב ;
פרים הנשרפין ושעירין הנשרפין שחיטתן בצפון
וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזיה
על הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן
מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי
של מזבח החצון אם לא נתן לא עכב : אלן
ואלן נשרפין בבית הדשן חטאות הצבור ו
והיחיד ; אלו הן חטאות הצבור : שעירי
ראשי חדשים ושל מועדות שחיטתן בצפון
וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע
מתנות על ארבע קרנות : כיצד עלה בכבש

ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית ; צפונית מערבית מערבית דרומית שיירי הדם היה שופך על יסוד דרומית ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות ;

העולה

קדש קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים ; זבחי ש שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות אשם מעילות אשם גזילות אשם שפחה חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן ט טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ו ולילה עד חצות התורה ואיל נזיר קדשים

קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון
שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל
אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות ׃ המורם
מהם כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים
לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם ׃

שלמים קדשים קלים שחיטתן בכל
מקום בעזרה ודמן טעון שתי
מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם
בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד ׃ המורם מהם
כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים
לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם ׃ הבכור והמעשר
והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה
ודמן טעון מתנה אחת ובלבד שיתן כנגד היסוד
שינה באכילתן ׃ הבכור נאכל לכהנים והמעשר
לכל אדם ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני
ימים ולילה אחד ׃ הפסח אינו נאכל אלא בלילה

אינו נאכל אלא עד חצות אינו נאכל אלא
למנויין אינו נאכל אלא צלי :

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה
מדות התורה נדרשת בקל וחומר
בגזירה שוה בבנין אב וכתוב אחד בבנין אב
ושני כתובים בכלל ופרט בפרט וכלל בכלל
ופרט וכלל אי אתה דן שהיה בכלל אלא
כעין הפרט בכלל שהוא צריך לפרט ובפרט
שהוא צריך לכלל וכל דבר שהיה בכלל
ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא
אלא ללמד על הכלל כלו יצא וכל דבר
שהיה בכלל ויצא לטעון טען אחר שהוא
כענינו יצא להקל ולא להחמיר ׃ וכל דבר
שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר שלא
כענינו יצא להקל ולהחמיר ׃ וכל דבר שהיה
בכלל ׃ ויצא לידון בדבר חדש אי אתה
יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב

לכללו בפירוש ודבר הלמד מעניינו ודבר
הלמד מסופו וכן שני כתובים המכחישין זה
את זה עד שיבא הכתוב השלישי
ויכריע ביניהם ׃

יי׳ מלך יי׳ מלך יי׳ ימלוך
לעולם ועד

יהי כבוד יי׳ לעולם ישמח יי׳ במעשיו
ישמח ישראל בעושיו בני צ
ציון יגילו במלכם ׃ ימלוך יי׳ לעולם אלהיך
ציון לדור ודור הללויה ׃ ברוך יי׳ אלהים
אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ
אמן ואמן ׃
לתודה הריעו ליי׳ כל הארץ ׃
עבדו את יי׳ בשמחה באו לפניו
ברננה ׃ דעו כי יי׳ הוא אלהים הוא עשנו ולא

אנחנו עמו וצאן מרעיתו : באו שעריו בתודה
חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו : כי טוב
יי לעולם חסדו ועד דור ודור
אמונתו :

למנצח מזמור לדוד : השמים
מספרים כבוד אל ומעשה
ידיו מגיד הרקיע : יום ליום יביע אומר ולילה
ללילה יחוה דעת : אין אומר ואין דברים
בלי נשמע קולם : בכל הארץ יצא קום
ובקצה תבל מליהם לשמש שם אוהל בהם
והוא כחתן יצא מחופתו ישיש כגבור לרוץ
אורח : מקצה השמים מוצאו ותקופתו על
קצותם ואין נסתר מחמתו : תורת יי תמימה
משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת פתי :
פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה
מאירת עינים : יראת יי טהורה עומדת לעד
משפטי יי אמת צדקו יחדו : הנחמדים מזהב

ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים ׃ גם
עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב שגיאות מי
יבין מנסתרות נקני ׃ גם מזדים חשוך עבדך
אל ימשלו בי אז איתם ונקתי מפשע רב ׃ יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי
וגואלי ׃

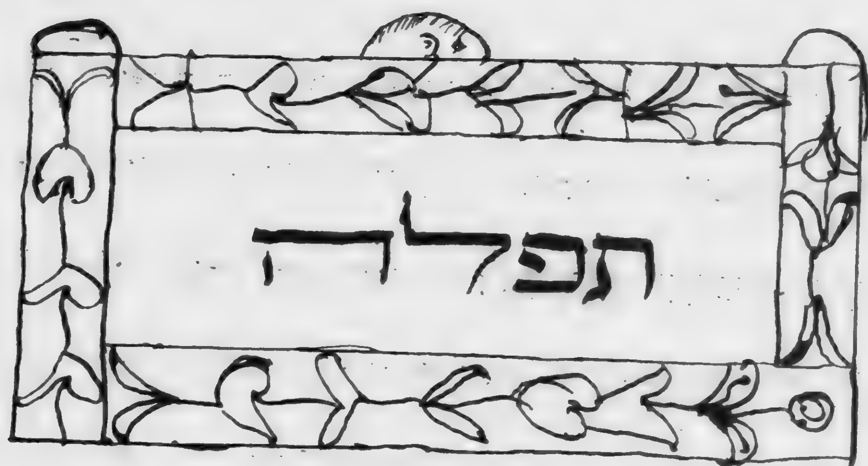
רננו צדיקים ביי לישרים נאוה
תהלה ׃ הודו ליי בכנור בנבל
עשור זמרו לו ׃ שירו לו שיר חדש היטיבו נגן
בתרועה ׃ כי ישר דבר יי וכל מעשהו באמונה
אוהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ ׃
בדבר יי שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם
כונס כנד מי הים נותן באוצרות תהומות ׃
ייראו מיי כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל
כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד ׃ יי הפיר
עצת גוים הניא מחשבות עמים ׃ עצת יי ל
לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור ׃
אשרי הגוי אשר יי אלהיו העם בחר לנחלה לו

משמים הביט יי ראה את כל בני האדם : ממכון
שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ : היוצר יחד
לבם המבין אל כל מעשיהם : אין המלך נושע
ברוב חיל גבור לא ינצל ברוב כח : שקר
הסוס לתשועה וברוב חילו לא ימלט : הנה
עין יי אל יראיו למיחלים לחסדו : להציל ממות
נפשם ולחיותם ברעב : נפשנו חכתה ליי ע
עזרנו ומגיננו הוא : כי בו ישמח לבנו כי ב
בשם קדשו בטחנו יהי חסדך יי עלינו כאשר
יחלנו לך :

לדוד בשנותו את טעמו לפני א
אבימלך ויגרשהו וילך : אברכה
את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי : ביי ת
תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו : גדלו
ליי אתי ונרוממה שמו יחדו : דרשתי את יי
וענני ומכל מגורותי הצילני : הביטו אליו
ונהרו ופניהם אל יחפרו : זה עני קרא ויי
שמע ומכל צרותיו הושיעו : חנה מלאך

יי סביב ליראיו ויחלצם ׃ טעמו וראו כי טוב יי אשרי
הגבר יחסה בו ׃ יראו את יי קדושיו כי אין מ
מחסור ליראיו ׃ כפירים רשו ורעבו ודורשי יי
לא יחסרו כל טוב ׃ לכו בנים שמעו לי יראת
יי אלמדכם ׃ מי האיש החפץ חיים אוהב ימים
לראות טוב ׃ נצור לשונך מרע ושפתיך מ
מדבר מרמה ׃ סור מרע ועשה טוב בקש ש
שלום ורדפהו ׃ עיני יי אל צדיקים ואזניו אל
שועתם ׃ פני יי בעושי רע להכרית מארץ ז
זכרם ׃ צעקו ויי שמע ומכל צרותם הצילם ׃
קרוב יי לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע ׃
רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי ׃ שומר
כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה ׃ תמותת
רשע רעה ושונאי צדיק יאשמו פודה יי נפש ו
עבדיו ולא יאשמו כל
החוסים בו

למשה איש האלהים יי מעון אתה היית לנו
ברור ודור : בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ
ותבל ומעולם ועד עולם אתה אל : תשב א
אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם : כי
אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור ו
ואשמורה בלילה : זרמתם שינה יהיו כבקר
כחציר יחלוף : בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
ויבש : כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו : שתה
עונותינו לנגדך עלומנו למאור פניך : כי כל ימינו
פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה : ימי שנותינו
בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים
שנה ורחבם עמל ואון כי גז איש ונעופה : מי

יודע עוז אפך וכיראתך עברתך : למנות י
ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה : שובה יי עד
מתי והנחם על עבדיך : שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמחנו כימות
עניתנו שנות ראינו רעה : יראה אל עבדיך
פעליך והדרך על בניהם : ויהי נועם יי אלהינו
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו : יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן :
אומר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו כי
הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות : באברתו
יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו
לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם מדבר
באופל יהלוך מקטב ישוד צהרים : יפול מ
מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש :
רק בעיניך תביט ושלומת רשעים תראה : כי
אתה יי מחסי עליון שמת מעונך : לא תאונה
אליך רעה ונגע לא יקרב באהליך : כי מלאכיו
יצוה לך לשמרך בכל דרכיך : על כפים ישאונך

פן תגוף באבן רגליך ׃ על שחל ופתן תדריך תרמוס כפיר ותנין ׃ כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי ׃ יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו ׃ אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי ׃

הללויה הללו את שם יי הללו עבדי יי שעומדים בבית יי בחצרות בית אלהינו ׃ הללויה כי טוב יי זמרו לשמו כי נעים ׃ כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו ׃ כי אני ידעתי כי גדול יי ואדונינו מכל אלהים ׃ כל אשר חפץ יי עשה בשמים ובארץ בימים ובכל תהומות ׃ מעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו ׃ שהכה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה ׃ שלח אותות ומופתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו ׃ שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים ׃ לסיחון מלך

האמורי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען
ונתן ארצם לנחלה לישראל עמו : יי שמך ל
לעולם יי זכרך לדור ודור : כי ידין יי עמו ועל
עבדיו יתנחם : עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי
אדם : פה להם ולא ידברו עינים להם ולא י
יראו : אזנים להם ולא ישמעו אף אין רוח
בפיהם כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח
בהם בית ישראל ברכו את יי בית אהרן ב
ברכו את יי : בית הלוי ברכו את יי יראי יי
ברכו את יי : ברוך יי מציון שוכן ירושלים
הללויה :

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו
הודו לאלהי האלהים כלח
הודו לאדוני האדונים כלח
לעושה נפלאות גדולות לבדו כלח

לעושה השמים בתבונה כלח

לרוקע הארץ על המים כלח

לעושה אורים גדולים כלח

את השמש לממשלת ביום כלח

את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כלח

למכה מצרים בבכוריהם כלח

ויוצא ישראל מתוכם כלח

ביד חזקה ובזרוע נטויה כלח

לגוזר ים סוף לגזרים כלח

והעביר ישראל בתוכו כלח

ונער פרעה וחילו בים סוף כלח

למוליך עמו במדבר כלח

למכה מלכים גדולים כלח

ויהרוג מלכים אדירים כלח

לסיחון מלך האמורי כלח

ולעוג מלך הבשן כלח

ונתן ארצם לנחלה כלח
נחלה לישראל עבדו כלח
שבשפלנו זכר לנו כלח
ויפרקנו מצרינו כלח
נותן לחם לכל בשר כלח
הודו לאל השמים כלח

הודו ליי קראו בשמו הודיעו ב
בעמים עלילותיו השירו לו
זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו : התהללו בשם
קדשו ישמח לב מבקשי יי : דרשו יי ועזו ב
בקשו פניו תמיד : זכרו נפלאותיו אשר עשה
מופתיו ומשפטי פיהו : זרע ישראל עבדו בני י
יעקב בחיריו : הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו
זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור : אשר
כרת את אברהם ושבועתו ליצחק : ויעמידה ל

ליעקב לחק לישראל ברית עולם : לאמר לך
אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם : בהיותכם מ
מתי מספר כמעט וגרים בה : ויתהלכו מגוי אל
גוי וממומלכה אל עם אחר : לא הניח לאיש
לעשקם ויוכח עליהם מלכים : אל תגעו במשיחי
ובנביאי אל תרעו : שירו ליי כל הארץ בשרו
מיום אל יום ישועתו : ספרו בגוים את כבודו בכל
העמים נפלאותיו : כי גדול יי ומהולל מאד ונורא
הוא על כל אלהים : כי כל אלהי העמים אלילים
ויי שמים עשה : הוד והדר לפניו עוז וחדוה ב
במקומו : הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד
שמו : שאו מנחה ובואו לפניו : השתחוו ליי
בהדרת קדש חילו מלפניו כל הארץ אף תכון
תבל בל תמוט : ישמחו השמים ותגל הארץ
ויאמרו בגוים יי מלך : ירעם הים ומלואו יעלוץ
השדה וכל אשר בו : אז ירננו עצי היער מלפני

יי כי בא לשפוט את הארץ הודו ליי כי טוב כי ל
לעולם חסדו ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו
והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה
נפלאות לבדו וברוך שם כבודו לעולם ויאמרו כל
העם אמן והלל ליי רוממו יי אלהינו והשתחוו ל
להר קדשו כי קדוש יי אלהינו והוא רחום יכפר
עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
כל חמתו אתה יי לא תכלא רחמיך ממני חסדך
ואמתך תמיד יצרוני זכו׳ זכור רחמיך יי וחסדיך
כי מעולם המה תנו עוז לא׳ לאלהים על י
ישראל גאותו ועוזו בשחקים נורא אלהים
ממקדשך אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות
לעם ברוך אלהים :

אל נקמות יי אל נקמות הופיע הנשא
שופט הארץ השב גמול על גאים :

ליי הישועה על עמך ברכתך סלה ׃ יי צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ׃ יי צבאות
אשרי אדם בוטח בך ׃ יי הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו ׃ הושיעה את עמך וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד העולם ׃ נפשנו חכתה ליי עזרנו
ומגיננו הוא ׃ כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו ב
בטחנו ׃ יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך הראנו
יי חסדך וישעך תתן לנו ׃ קומה עזרתה לנו ו
ופדנו למען חסדך ׃ אנכי יי אלהיך המעלך מ
מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו ׃ אשרי העם
שככה לו אשרי העם שיי אלהיו ׃ ואני בחסדך
בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליי כי גמל
עלי ׃

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר
ובגלוי ומודה על האמת ודובר
אמת בלבבו וישכים ויאמר רבון העולמים ואדני

האדונים לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיך הרבים יי שמעה יי סלחה יי
הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך
נקרא על עירך ועל עמך מה אנו מה חיינו מה
חסדנו מה צדקנו מה כחנו מה גבורתנו מה נאמר
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים
כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע
ונבונים כבלי השכל כי רוב מעשינו תהו וימי חיינו ה
הבל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל ה
הבל לבד הנשמה הטהורה שהיא עתידה ליתן דין
וחשבון לפני כסא כבודך וכל הגוים כאין נגדך
שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו
הן איים כדק יטול אבל אנחנו עמך בני בריתך
בני אברהם אוהבך שנשבעת לו בהר המוריה זרע
יצחק עקידך שנעקד על גבי המזבח עדת יעקב
בנך בכורך שמאהבתך שאהבת אותו ומשמחתך

ששמחת בו קראת אותו ישראל וישורון לפיכך א
אנחנו חייבין להודות לך ולשבחך ולפארך ולרוממך
וליתן שיר שבח והודאה לשמך הגדול וחייבין א
אנחנו לומר לפניך שירה בכל יום תמיד אשרנו
מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו מה יפה מאד
ירושתנו אשרנו שאנו משכימין ומעריבין בבתי
כנסיות ובבתי מדרשות ומיחדין שמך בכל יום תמיד
פעמים באהבה אומרים שמע ישראל יי אלהינו
יי אחד ׃ בשכמלו

אתה הוא אחד קודם שבראת העולם
ואתה הוא אחד לאחר ש
שבראת העולם אתה הוא אל בעולם הזה ו
ואתה הוא אל בעולם הבא ואתה הוא ו
ושנותיך לא יתמו קדש שמך בעולמך על
עם מקדשי שמך ובישועתך תרום ותגביה

קרבנו ותושיענו בקרוב למען שמך ברוך המקדש
שמך ברבים   אתה הוא יי האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת בשמי השמים   ב
בעליונים ובתחתונים אתה הוא ראשון ואתה
הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים קבץ נפוצות
קויך מארבע כנפות כל הארץ יכירו וידעו כל
באי עולם כי אתה הוא אלהים לבדך עליון ע
על הארץ   אתה עשית את השמים ואת ה
הארץ את הים ואת כל אשר בם ומי בכל מעשי
ידיך בעליונים ובתחתונים שיאמר לך מה   ת
תעשה ומה תפעל   אבינו שבשמים עשה   ע
עמנו צדקה וחסד בעבור שמך הגדול הגבור   ו
והנורא שנקרא עלינו וקיים לנו יי אלהינו את
הדבר שהבטחתנו על ידי צפניה חוזך כאמור   ב
בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם
כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ

בשובי את שבותכם לעיניכם אמר יי׳ :

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו ש
שיבנה בית המקדש ותחזור העבודה
למקומה במהרה בימינו אמן :

תפלת שחרית לשבת

כי אשמרה שבת אל ישמרני אות
היא לעולמי עד בינו וביני

אסור מצוא חפץ לעשות דרכים : וגם לדבר בו
דברי מלכים : דברי סחורה אף דברי צרכים ;
אהגה בתורת אל ותחכמני ;

בו אמצא תמיד נוח לנפשי : הנה לדור ראשון
נתן קדושי ; מופת בתת לחם משנה בששי ;
ככה בכל ששי יכפול מזוני ;

רשם אל בדת היום חק אל סגניו : בו לערוך
לחם פנים לפניו ; ועל כן להתענות בו על
פי נבוניו אסור לבד מיום כפור עוני ;

היום מכובד הוא יום תענוגים : לחם ויין טוב
בשר ודגים : מתאבלים בו הם אחור נסוגים :
כי יום שמחות הוא וישמחני :

מחל מלאכה בו סופו להכרית : על כן אכבס
בו לבי כבורית אתפללה אל אל ערבית ו
ושחרית : מוסף וגם מנחה כי תענני :

אות הי״א

ובחול יתחיל מכאן

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא
תלמידי חכמים מרבים שלום
בעולם שנאמר וכל בניך למודי יי׳ ורב שלום
בניך אל תקרי בניך אלא בוניך יהי שלום
בחילך שלוה בארמנותיך למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך למען בית יי׳ אלהינו
אבקשה טוב לך וראה בנים לבניך שלום

על ישראל שלום רב לאוהבי תורתך ו
ואין למו מכשול : יי עוז לעמו יתן יי יברך
את עמו בשלום

קדיש דרבנן :

ברוך שאמר והיה העולם ברוך
אומר ועושה ברוך גוזר
ומקיים ברוך עושה בראשית ברוך מרחם
על הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך
משלם שכר טוב ליראיו לחוסיו ולקוויו :
ברוך הוא וברוך שמו ברוך פודה ומציל
ברוך אל חי לעד וקיים לנצח ברוך אתה יי
אלהינו מלך העולם האל המלך הגדול והקדוש
אב הרחמן מהולל בפה עמו משובח ומפואר
בלשון כל חסידיו ועבדיו : ובשירי דוד עבדך

נהללך יי אלהינו בשבחות ובזמירות נהודך
נגדלך נשבחך נפארך נרוממך ונמליכך ונקדישך
ונעריצך ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יחיד חי
העולמים משובח ומפואר שמו עדי עד ברוך
אתה יי מלך מהולל בתשבחות :

מזמור שיר ליום השבת : טוב
להודות ליי ולזמר לשמך עליון
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות עלי
עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור כי שמחתני
יי בפעליך במעשי ידיך ארנן מה גדלו מ
מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיך איש בער
לא ידע וכסיל לא יבין את זאת בפרוח ר
רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און ל
להשמדם עדי עד ואתה מרום לעולם יי
כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פועלי און

ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן ותבט
עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה א
אזני ·· צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ·· י
ישגא ·· שתולים בבית יי בחצרות אלהינו י
יפריחו ·· עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים
יהיו ·· להגיד כי ישר יי צורי ולא עולתה בו ׃
יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף תכון
תבל בל תמוט ·· נכון כסאך מאז מעולם את
אתה ·· נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכים ·· מקולות מים רבים אדירים
משברי ים אדיר במרום יי ·· עדותיך נאמנו
מאד לביתך נאוה קדש יי לאורך ··
ימים ··
יהי כבוד יי לעולם ישמח
יי במעשיו · יהי שם יי
מבורך מעתה ועד עולם · ממזרח שמש עד

ז

מבואו מהולל שם יי רם על כל גוים יי על
השמים כבודו יי שמך לעולם יי זכרך לדור
ודור יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה
ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך
יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד יי מלך עולם
ועד אבדו גוים מארצו : יי הפיר עצת גוים
הניא מחשבות עמים רבות מחשבות בלב
איש ועצת יי היא תקום עצת יי לעולם ת
תעמוד מחשבות לבו לדור ודור כי הוא אמר
ויהי הוא צוה ויעמוד כי בחר יי בציון אוה
למושב לו כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו
כי לא יטוש יי עמו ונחלתו לא יעזוב והוא
רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו יי הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו אשרי יושבי ביתך
עוד יהללוך סלה אשרי העם שככה לו

אשרי העם שיי אלהיו

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ו
ואברכה שמך לעולם ועד : בכל
יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד גדול
יי ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר דור לדור
ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו הדר כבוד ה
הודך ודברי נפלאותיך אשיחה ועזוז נ
נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה זכר רב
טובך יביעו וצדקתך ירננו חנון ורחום יי
ארך אפים וגדל חסד טוב יי לכל ורחמיו על
כל מעשיו יודוך יי כל מעשיך וחסידך
יברכוכה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך
ידברו להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד ה
הדר מלכותו מלכותך מלכות כל עולמים ו
וממשלתך בכל דור ודור סומך יי לכל הנופלים
וזוקף לכל הכפופים עיני כל אליך ישברו ואתה

נותן להם את אכלם בעתו · פותח את
ידיך ומשביע לכל חי רצון · צדיק יי בכל דרכיו
וחסיד בכל מעשיו · קרוב יי לכל קוראיו לכל
אשר יקראוהו באמת · רצון יראיו יעשה
ואת שועתם ישמע ויושיעם · שומר יי את
כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד · תהלת יי
ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
ועד · ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה

הללויה

הללי נפשי את יי א
אהללה יי בחיי אזמרה
לאלהי בעודי · אל תבטחו בנדיבים בבן
אדם שאין לו תשועה · תצא רוחו ישוב
לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו · אשרי
שאל יעקב בעזרו שברו על יי אלהיו · עושה
שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השומר

אמת לעולם   עושה משפט לעשוקים

נותן לחם לרעבים יי מתיר אסורים יי פוקח

עורים יי זוקף כפופים יי אוהב צדיקים יי

שומר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך

רשעים יעות   ימלוך יי לעולם אלהיך ציון

לדור ודור הללויה

הללויה   כי טוב זמרה אלהינו

כי נעים נאוה תהלה :

בונה ירושלים יי נדחי ישראל יכנס הרופא

לשבורי לב ומחבש לעצבותם מונה מספר

לכוכבים לכלם שמות יקרא גדול אדוננו

ורב כח לתבונתו אין מספר מעודד ענוים

יי משפיל רשעים עדי ארץ ענו ליי בתודה

זמרו לאלהינו בכנור המכסה שמים בעבים

המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר :

נותן לבהמה לחמה לבני עורב אשר יקראו :

לא בגבורת הסוס יחפץ ולא בשוקי האיש י
ירצה רוצה יי את יראיו את המיחלים ל
לחסדו שבחי ירושלים את יי הללי אלהיך
ציון כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך
השם גבולך שלום חלב חיטים ישביעך :
השולח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו
הנותן שלג כצמר כפור כאפר יפזר משליך
קרחו כפיתים לפני קרתו מי יעמוד ישלח
דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים מגיד דבריו
ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל לא עשה
כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום
הללויה :

הללויה

הללו את יי מן השמים :
הללוהו במרומים הללוהו
כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו הללוהו
שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור הללוהו

ושמי השמים והמים אשר מעל השמים : י

יהללו את שם יי כי הוא צוה ונבראו : ויעמידם

לעד לעולם חוק נתן ולא יעבור הללו את יי

מן הארץ תנינים וכל תהומות : אש וברד

שלג וקיטור רוח סערה עושה דברו ההרים

וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים החיה וכל ב

בהמה רמש וצפור כנף מלכי ארץ וכל ל

לאומים שרים וכל שופטי ארץ : בחורים

וגם בתולות זקנים עם נערים יהללו את שם

יי כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים :

וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל

עם קרובו הללויה

הללויה שירו ליי שיר חדש

תהלתו בקהל חסידים

ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם :

יהללו שמו במחול בתוף וכנור יזמרו לו : כי

רוצה יי בעמו יפאר ענוים בישועה יעלזו ח

חסידים בכבוד ירננו על משכבותם רוממות
אל בגרונם וחרב פיפיות בידם לעשות צ
נקמה בגוים תוכחות בלאומים לאסור מ
מלכיהם בזיקים ונכבדיהם בכבלי ברזל ל
לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל ח
חסידיו הללויה

הללויה הללו אל בקדשו ה
הללוהו ברקיע עזו ה
הללוהו בגבורותיו הללוהו כרב גדלו
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור
הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה
כל הנשמה תהלל יה הללויה הללויה

ברוך ליי׳ לעולם אמן ואמן ברוך
מציון שוכן ירושלים ה
הללויה ברוך יי׳ אלהים אלהי ישראל עושה
נפלאות לבדו וברוך שם כבודו לעולם וימלא

כבודו את כל הארץ אמן ואמן :

ויברך דויד את יי לעיני כל הקהל ויאמר דויד :

ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל : ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים :

אתה הוא יי האלהים אשר בחרת

באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמן
אברהם ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות
עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי ה
האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת את
ארץ לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק א
אתה ותרא את עני אבותינו במצרים ואת
זעקתם שמעת על ים סוף ותתן אותות
ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו :
כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כ
כהיום הזה והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך
הים ביבשה ואת רודפיהם השלכת במצולות
כמו אבן במים עזים

ויושע יי ביום ההוא את
ישראל מיד מצרים
וירא ישראל את מצרים מת על שפת
הים וירא ישראל את היד הגדולה אשר
עשה יי במצרים וייראו העם את יי ויאמינו

ב״י ובמשה עבדו :

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת

ליי ויאמרו לאמר אשירה ליי כי גאה ג

גאה סוס ורוכבו רמה בים עזי וזמרת

יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו

אלהי אבי וארוממנהו יי איש מלחמה

יי שמו מרכבות פרעה וחילו ירה בים

ומבחר שלישיו טבעו בים סוף תהומות

יכסיומו ירדו במצולות כמו אבן ימינך

יי נאדרי בכח ימינך יי תרעץ אויב וברוב

גאונך תהרוס קמיך תשלח חרנך יאכלמו ק

קקש וברוח אפך נערמו מים נצבו כמו נד

נוזלים קפאו תהומות בלב ים אמר אויב

ארדוף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי

אריק חרבי תורישמו ידי נשפת ברוחך

כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים מי

כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש נורא

תהלות עושה פלא נטית ימינך תבלעמו

ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת

בעזך אל נוה קדשך שמעו עמים ירגזון

חיל אחז יושבי פלשת אז נבהלו אלופי

אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמוגו כל

יושבי כנען תפול עליהם אימתה ופחד

בגדול זרועך ידמו כאבן עד יעבור

עם זו קנית תביאמו ותטעמו בהר

נחלתך מכון לשבתך פעלת יי מקדש יי

כוננו ידך יי ימלך לעולם ועד כי

ליי המלוכה ומושל בגוים ועלו מושיעים

בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליי

המלוכה והיה יי למלך על כל הארץ ביום

ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד ;

כל ברואי מעלה ומטה יעידון יגידון

כלם כאחד יי אחד ושמו אחד

שלשים ושתים נתיבות שבילך וכל מבין י׳ י׳

יסודם יספרו גדלך והם יכירו כי הכל שלך

יי׳ רועי יחיד ומיוחד יעידון

לבבות בחשבם עולם בנוי נמצא כל יש בלתך שנוי

במספר במשקל הכל מנוי כלם נתנו מודעה אחד

יעידון

מראש ועד סוף יש לך סימן צפון ומזרח מערב ותימן

שחק ותבל לך עד נאמן מזה אחד ומזה אחד

יעידון

הכל ממך נובר ובוד אתה תעמוד והם יאבדו אבוד

לכן כל יצור לך יתכבור למראש ועד סוף הלוא אב אחד

יעידון

ובתורתך כתוב לאמר שמע
ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד

רשות

שלום לך דודי הצח והאדמון שלום לך מאת רקת כמו
רמון לקראת אחותך צאנא להושיעה וצלח

כבן ישי ברכת בני עמון

מה לך יפיפיה התעוררי אהבה

ותצלצלי קולך כאהרן בפעמון

העת אשר תרצי אהבה אחישנה ועליך ארד כטל תה

מחרך

יחיד עולם אשר לו כל היצורים ישיחון כי

פעלין מה ישרים ושחק וארמה מעבדין ;

והמה לו שני עדים כשרים הכליב כל נבונים

מפלאין ואולם הם בעיניהם כשרים

פרויי מופתיו יתנו קול להרמות שיר לדור

מוציא אסירים וטל אורות באוצרו אצרן.

ובו ישיב נשמות לפגרים

אחר

זמיר פסחי נפשי בחג פסחי ומרוחי ידל

כטל לקחי העת נאמו יערב לפי מצוף

כיובלשמו החריב לשון ים סוף ואת עמו

העביר והאספסיף ומדיחי טבע ומזניחי ונפתוחי
הצליל וכסלוחי :

נחהו אל למקום מכון חפצו כמאז אל
עירך ואל ארצו ובא גואל יחיש זמן קיצו :

שעה שיחי העת כפי כחי לך טוחי יורה
ואף רוחי

אחר

שב אלהים אודה בשירי אשר בידו נפש כלתי
המכונן נפש ערומה באנוש משכלת חכמה
ומאור נר שכל וערמה זהרה לטהר נעימה
בם שנות ימי וגם ירחי

ולעלות ליסודה תאוה ואל דורה בכל יום תקוה
ומדי היותם בקבי איצום טל ערוף לקחי ותרום
מעשה יוצרי ומשבחי .

דור לדור יהודו יעדון מעשיו כי יכלין ויאבדו
והוא לבדו נשאר וירון על מתים בספר ידידון

ו ומזבול תשקיף על ארחי

הט לעבדך בן אמתך הן בעמדו נגד עדתך

יום בער חבל נחלתך אעטוף לך בבני בריתך

אספרה שמך לאחי

כל חי תברך את שמך יי

אלהינו ורוח כל בשר תפאר

ותרומם זכרך מלכנו תמיד מן העולם ועד

העולם אתה אל ומבלעדיך אין לנו מלך ג

גואל ומושיע פודה ומציל מפרנס ומרחם בכל

עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה :

אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל

בריות אדון כל תולדות המהולל בכל ה

התושבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו

ברחמים ויי ער לא ינום ולא ישן המעורר

ישנים והמקיץ נרדמים מחיה מתים ורופא

חולים פוקח עורים לזוקף כפופים ולך לבדך

אנחנו מודים

נשמת ילד עונה ומפיל תחינה תיחד״ך
קהם אל קנא והיית נא
כטל לישראל יפרח כשושנה

נשמת הולך ערירי בלב מרירי תהד״רך
שמע קול שירי היית תוך דבירי
שרשי פתוח אלי מים נטל ילין
בקצירי :

נשמת ורוח אביון רפה לב ורעיון תוע״דך
לו טל פריון הורד בציון
כטל חרמון שיורד על הררי
ציון .

נשמת סנסן סגבי ובצר סרני תס״לסלך
ברן המוני נהיו לעיני
בקרב עמים רבים כטל מ
מאת יי׳

נשמת פליט נדמה רעירו כאדמה תפא״רך

דבירי כקדמה תכונן בעצמה
ונחנו עלין כאשר יפול הטל
על האדמה :

לשבת

נשמת יראיך יודעיך תמיד דעי תיחדך
יום תחלת מרגועי
ויברך אלהים את יום ה
השביעי :

נשמת צבאות גוחלי אש לבת תצדקך
יום מנוחה מכל מלאכה נשבת
על כן בירך יי את יום ה
השבת :

נשמת מבין תרוליו וקוצים מכליו תנצחך
יגיל לטליו ויצנח בכריליו
ואלו פינו מלא שירה כים
ומצוליו ולשוננו רנה כהמון
גליו :

ואלו פינו מלא שירה כים ו
ולשונינו רנה כהמון גליו
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מ
מאירות כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי
שמים ורגלינו קלות כאילות אין אנו
מספיקין להודות לך יי אלהינו ולברך את
שמך מלכנו על אחת מאלף אלפי א
אלפים ורוב רבי רבבות פעמים הטובות
נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו
מלפנים ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית
עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כ
כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ו
ומחלאים רעים ורבים דליתנו עד הנה ע
עזרונו רחמיך יי אלהינו ולא עזבונו חסדיך
אנא אל תטשנו יי אלהינו ואל תשכחנו

לַנְצֵחַ עַל כֵּן אֵיבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ
וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ
בְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ
וְיַעֲרִיצוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי כָל פֶּה
לְךָ יוֹדֶה וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תְשַׁבֵּחַ וְכָל עַיִן לְךָ
תְצַפֶּה וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ לְךָ
לְבַד תִשְׁתַּחֲוֶה וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ וְכָל
קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ כַּדָּבָר
שֶׁנֶּאֱמַר כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יי מִי כָמוֹךָ :
מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ עָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ : מִי
יִדְמֶה לָךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָךְ וּמִי יַעֲרוֹךְ לָךְ הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה בְּרַחֲמָיו
שָׁמַיִם וָאָרֶץ נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם
קָדְשֶׁךָ כָּאָמוּר לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יי וְכָל
קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֻזֶּךָ

45

הגדול בכבוד שמך הגבור לנצח ערי עד
והנורא כחילי נוראותיך :

המלך היושב על כסא רם ונשא שוכן
עד מרום וקדוש שמו שועת
עניים אתה תשמע צעקת הדל תאזין תקשיב
ותושיע וכתוב רננו צדיקים ביי' לישרים
נאוה תהלה

בפי	י	שרים	תת	ר	ומם
ובדברי	צ	דיקים	תת	ב	רך
ובלשון	ח	סידים	תת	ק	דש
ובקרב	ק	דושים	תת	ה	לל

במקהלות ורבבות עמך בית
ישראל ברנה יתפאר

שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל
היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר
ולברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות
ותושבחות דוד בן ישי עבדך משיחך

ובכן ישתבח שמך לעד מלכנו
האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד שיר ושבחה
הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדולה
גבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש כי
מעולם ועד עולם אתה אל ברוך אתה יי
מלך גדול ומהולל בתשבחות אל ההודאות
אדון הנפלאות רבון כל המעשים בורא

ה   הנשמות הבוחר בשירי זמרה מלך חי

אמן   העולמים

לקדיש

ה   דת ומחשבי   נצור לבי

הואל רצה ניבי   ומשגבי

ישועתך אשאל לעם אומלל כבוד ביתך גדול

ויתגדל ויתמ ואמרתך תזל כמו הטל וכרביבי יזל

עלי עשבי באשנבי תציץ משוש לבי

אחר

אל אורך שבי   ימים אף לילות אני אהמה

עלי יגיל אויבי   כי אבכה לקשה עני

ה   אל ארץ צבי   מתי אשוב שוכני רום

שימה דמעותי בנוד חסדך זאת ועוד הבא טל ישן

ולשלום עמי פקוד הוד לעד יעמוד גדול ומהולל כמי

אחר

יה בצבאות נקרא אות מתי תצביא חייליך
אל בית ששוני וצמאוני מתי תרוה באגליך
ומתי למתי ולאבותי מרום תעורר במיליך

גם רננו שוכני עפר כי טל אורות טליך ;
קומי אחותי רעיתי הגיע עת הזמיר וקוצים לצימם ;
אני אחליף קול שיר ונהי בשיר אסיר ולסרבין צאן
בעת רצון יה יהשיר והשמיר ואת שונאיך ואויביך
אתן כרמון וכעמיר הנני לך דודי הנני אותך על
נפשי אמיר ואז תתאזר ותתהדר ואז ירע גדלך ;

אחר

אל אלפי שנאן נדגל יתקדש ויתגדל
המעמיד תבל במעגל אל בינות לגלגל

ויאמר קדיש וברכו

ברכו את יי׳ המבורך

ברוך יי המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
יוצר אור ובורא חושך עושה
שלום ובורא את הכל הכל יודוך והכל ישבחוך
והכל יאמרו אין קדוש כיי הכל ירוממוך סלה יוצר
הכל האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח
ובוקע חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון
שבתה ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא ב
במדת רחמים המאיר לארץ ולדרים עליה
ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית
מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה עשית מלאה הארץ
קניניך המלך המרומם לבדו מאז המשובח

והמפואר והמתנשא מימות עולם אל אלהי עולם
ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עוזנו צור משגבנו
מגן ישענו משגב בעדנו אין ערוך לך יי אלהינו
בעולם הזה ואין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא
אפס בלתך גואלנו לימות המשיח ואין דומה לך
מושיענו לתחית המתים ;

אל אדון על כל המעשים ברוך
הוא ומבורך בפי הנשמה ;

גדלו וטובו מלא עולם דעת ותבונה סובבים אותו
המתגאה על חיות הקדש ונהדר בכבוד על המרכבה
זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים מלא כבודו
טובים מאורות שברא אלהינו יצרם בדעה בבינה ו
ובהשכל כח וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב
תבל : מלאים זיו ומפיקים נוגה נאה זיום בכל
העולם שמחים בצאתם ששים בבואם עושים

באימה רצון קוניהם פאר וכבוד יתנו לשמו
צהלה ורנה לזכר מלכותו קרא לשמש ויזרח
אור ראה והכין צורת הלבנה שבח נותנים לו כל
צבא מרום תפארת וגדולה שרפים ואופנים
וחיות הקדש

לאל אשר שבת מכל. המעשים וביום
השביעי נתעלה וישב על כסא
כבודו תפארת עטה ליום המנוחה עונג קרא ליום
השבת זה שיר שבח של יום השביעי שבו
שבת אל מכל מלאכתו ויום השביעי משבח
ואומר מזמור שיר ליום השבת לפיכך יפארו
ויברכו לאל כל יצוריו שבח ויקר וגדולה וכבוד
יתנו לאל מלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו
ישראל ביום שבת קדש

יי אלהינו יתקדש וזכרך מלכנו

יתפאר בשמים ממעל ועל הארץ מתחת ׃ ת
תתברך מושיענו יי אלהינו על שבח מעשי ידיך
ועל מאורי אור שיצרת המה יפארוך סלה ׃
תתברך לנצח צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים
ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר
משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים
ביראה יחד קול בדברי אלהים חיים ומלך עולם ׃
כלם גבורים כלם קדושים וכלם עושים באימה
וביראה רצון קוניהם וכלם פותחים את פיהם
בקדושה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכין
ומשבחין ומפארין ומרוממין ומעריצין ומקדישין
וממליכין את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא
קדוש הוא וכלם מקבלין עליהם עול מלכות
שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש ל
ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה ׃

קדושה כלם כאחד עונים באימה ואומרים ביראה ;
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כ
כבודו והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול
מתנשאים לעומתם משבחים ואומרים ברוך כ
כבוד יי ממקומו לאל ברוך נעימות יתנו
למלך אל חי וקיים זמירות יאמרו ותושבחות
ישמיעו כי הוא לבדו מרום וקדוש פועל גבורות
עושה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מ
מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות אדון
הנפלאות המחדש טובו בכל יום תמיד מעשה
בראשית כאמור לעושה אורים גדולים
כי לעולם חסדו והתקין מאורות לשמח עולם
ברוך אתה יי יוצר המאורות

אהבת עולם אהבתנו יי אלהינו
חמלה גדולה ויתרה

חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו
בך ותלמדמו חקי חיים כן תחננו ותרחמנו אבינו
אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו
בינה להבין להשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור
ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה
והאר עינינו במצותיך ודבק לבנו בתורתך ויחד ל
לבבנו לאהבה וליראה את שמך ולא נבוש לעולם
ועד כי שם קדשך באמת נקרא עלינו. ובעבור
שמך האל הגדול והגבור והנורא מהרה באהבה
תרום קרננו ותושיענו למען שמך בך בטחנו אל
ולא נבוש ובשמך הגדול חסינו לא נכלם ולא נכשל
עד עולמי עד כי אבינו מלכנו ואלהינו אתה ;
ורחמיך וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד
והבא עלינו ברכה ושלום ומארבע כנפות כל
הארץ תוליכנו מהרה קוממיות לארצנו כי אל פ

פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון :
וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול סלה באמת להודות
לך וליחד ולאהבה את שמך ברוך אתה יי הבוחר
בעמו ישראל באהבה :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך :
וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך וכתבתם
על מזוזות ביתיך ובשעריך :

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך

ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת :
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יי בכם ועצר
את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את
יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר
יי נותן לכם ושמתם את דברי אלה על לבבכם
ועל נפ נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם
והיו לטוטפת בין עיניכם ולמדתם אותם את
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ו
ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
נשבע יי לאבותיכם לתת להם כימי השמים
על הארץ :

ויאמר יי אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם ועשו להם
ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית

הכנף פתיל תכלת והיה לכם לציצית וראיתם
אותו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אותם ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
זונים אחריהם למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדושים לאלהיכם אני יי אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יי אלהיכם אמת

יי אלהיכם אמת

ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב
ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתוקן
ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון מאז

ומלכותו ואמונתו לעד קיימת ודבריו
חיים קיימים נאמנים ונחמדים לעד לעולם
ולעולמי עולמים מושך חסד ליודעיו וצדקתו
לישרי לב על אבותינו ועלינו על בנינו ועל
דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך : על
הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים לעולם
ועד באמת ובאמונה חק ולא יעבור אמת
שאתה הוא יי אלהינו מלכנו מלך אבותינו ג
גואלנו גואל אבותינו צורנו צור ישועתינו פודנו
ומצילנו מעולם הוא שמך אין אלהים עוזר
זולתך סלה עזרת אבותינו אתה הוא
מעולם מגן ומושיע להם לבניהם אחריהם
בכל דור ודור ברום עולם מושבך ומשפטיך ו
וצדקתך עד אפסי ארץ אמת אשרי איש
שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים על

לבנו   אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך
גבור לריב ריבם לאבות ובנים   אמת אתה
הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין
לנו מלך גואל ומושיע   אמת ממצרים
גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו   כל
בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת וים סוף להם
בקעת וזדים טבעת ויבשה עשית וידידים עברו ים
ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר   על זאת
שבחו אהובים ורוממו לאל ונתנו ידידים זמירות
שירות ותושבחות ברכות והודאות למלך אל חי
וקיים   רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים עדי
ארץ מגביה שפלים עד מרום   מוציא אסירים
פודה ענוים ועוזר דלים העונה לעמו ישראל
בעת שועם אליו   תהלה לאל עליון ברוך הוא
לעולם משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה

רבה ואמרו כלם מי כמכה באלים יי מי כמכה
נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא שירה
חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד
כלם הודו והמליכו ענו ואמרו יי ימלוך לעולם ועד:
ונאמר גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל;

ברוך אתה יי גאל ישראל.

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים
טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר ומושיע
ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה

רב להושיע   מוריד הטל   מכלכל חיים בחסד
מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים רופא
חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר;
מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים
ברוך אתה יי מחיה המתים ;

נקדישך ונעריצך מלכנו בסוד שיח
שרפי קדש המקדישים את
שמך בקדש   וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה
אל זה ואמר   קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו   אז בקול רעש גדול
אדיר וחזק משמיעים קול ומתנשאים לעומת
שרפים לעומתם יאמרו   ברוך כבוד יי ממקומו
ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו בהדרך

כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוך בציון בקרוב

בימינו לעולם ועד תשכון תתגדל ותתקדש

ותמלוך בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח

נצחים ועינינו תראינה במלכותך כדבר האמור

בשירי עוזך על ידי דוד משיח צדקך ימלוך

יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה לדור

ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש ברוך

אתה יי האל הקדוש ׃

אתה בחרתנו מכל העמים

אהבת אותנו ורצית

בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו

במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך

ושמך הגדול והגבור והנורא

עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה

(שבתות למנוחה) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון

את יום

(השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה זמן חרותנו

חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע

יראה וירצה וישמע ויפקד

ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיחנו

משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך

וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה

לחן לחסד לחיים לרחמים ולרצון ביום

חג המצות הזה

חג השבועות הזה

זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה

והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים

חוס וחננו וחמול ורחם עלינו ומלטנו מכל צרה

ויגון והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון

ורחום אתה ;

והשיאנו יי אלהינו ברכת מועדיך

לחיים ולשלום כאשר

רצית ואמרת לברכנו כן תברכנו סלה וקדשנו

במצותיך ותן חלקנו בתורתך ושבענו מטובך ו

ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ו

ובאמונה והנחילנו יי אלהינו בשמחה ובששון

מועדי קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך

ברוך אתה יי מקדש (השבת) ישראל

והזמנים

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ושכון

בציון מהרה ויעבדוך בניך בירושלים

ואתה ברחמיך תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה

עינינו בשובך לציון ולירושלים עירך ברחמים

כמאז ברוך אתה יי המחזיר שכינתו

לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי א

אלהינו ואלהי אבותינו לעולם

ועד צורנו צור חיינו מגן ישענו אתה הוא

לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו

המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות

לך על נסיך נפלאותיך וטובותיך שבכל

יום עמנו עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו

רחמיך והמרחם כי לא תמנו חסדיך כי מעולם קוינו

לך

על כלם יתברך ויתרומם תמיד

שמך מלכנו לעולם ועד וכל

החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו לשמך הגדול

באמת כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה

האל הטוב ברוך אתה יי הטוב שמך ולך

נאה להודות

ואלהי אבותינו ברכנו בברכה

המשולשת בתורה הכתובה

על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו

כהנים עם קדושיך כאמור יברכך יי וישמרך

יאר יי פניו אליך ויחנך ישא יי פניו אליך וישם

לך שלום ושמו את שמי על בני ישראל

ואני אברכם

רב על ישראל עמך תשים לעולם

ועד כי אתה הוא אל מלך אדון

כל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך

ישראל בכל יום ובכל עת ובכל שעה בשלומך

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל

בשלום אמן

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי

מדבר מדבר מרמה ולמקללי

נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי ב

בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החשבים

עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי

עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום

עלינו ועל כל ישראל

אמן

אופן

ילבו נשבשים   עם ביו׳ חפשים

וישבעו אביונים   וידיד בחלשים   מטללי מרוון

ישנים גם חדשים   ויפרו אילנות   עושה פרי שלשים

יבורכו קדושים   קדושתך משלשים

אחר

קדמון כל יצר והכל סבל   חרמין לך ירון ועפרות תבל

אמיץ דת שעשועים תבל   ותזל כטל שפת עדת עוז

לבושה לשלש   לאל קדושה עם שבאות רוב

קול שאון מעיר   קול מחיבל   היכ״ל

אחר

אל נערץ בסוד גלגלי   וקדושי בידו שם אותות

שמו   על רגלי   ברוך שם כבודו

מאורה

יחמו שושנים   צמח בתוך המשונים

טלך טל אורות . רד ללקט ארוית

העלי זאת תחשה . יה אביר ישראל ניד אדרכים קשה

גפרה והואל . ואני נין מכשה . אם לשוד אם לגראל

את בני האמונים . שיר ככוכבי מעונים . גם למול מזרות

. שבעת הנרות

אחרית

בחג פסחי אפיצח . נעים שיחי לשבר גואי

יזל כטל לקחי . ימין עזרי אוסף לעם שואל היה

צורי כטל לישראל כבוד עירי תשיב ובא גואל

תנרחי כביך במזרח ובמשיחי . ילך לאור זרחי

אחרית

יחלו פני אל חסידיו . וישאלו חסדיו

וטל מלקוש דשנו ויחלו . וכל איש ראות אורך בעינם

יחפשו לבבם . וראו את אור כבודו ויחלו

אהבה

הן אם אחרפעמי מרכבותיו ונעצרו

יחד נכמרו נחומי עליכם ונכמרו אהבה עוררו כי רבה

גמולת יעוררו הן למאהבי ונקמות בעוזבי כי נוטר

לאויבי אני ועושה חסד לאוהבי

אחרת

הדרך יחוק בן נאמן על שמך יבטח יחשוב

לחכי דתך צוף וכן גם בך ישמח אך שבחתו בשבי

אב הרחמן נגדך צרח טל ישועות טל חסדים טליך

בך תהלתי סוב ברח דודי לבית מדשך חוק אחבתי

זולת

ויהי בחצי הלילה אמיץ תגר חימה בלע

כל בכורי נוף ויעשבתם נקמה גם מבכור פרעה

היושב על כסאו ביד רמה מבכור השבי

עד בכור בהמה

ויקם פרעה לילה רעת משפטו אל אמת הוצא

וכל עבדיו עמו   עמת ותהי צעקה גדולה והקול לא

נצמת   כי אין בית   אשר אין   שם   מ

מת ;

ויקרא למשה ולאהרן יהי שדי בעזרתכם   חושו קומו

צאו כי זה היום יום שכרכם   טענו גם אתם גם בני י

ישראל גם עדרכם ולכו עבדו את י״י   כ

כדברכם ;

גם צאנכם גם בקרכם קחו יחד מקנותי   כי המר שדי

לי ולכל עבדי ולכו כאשר דברתם והסירו רק מכתי

עברתם גם אותי ;

ותחזק מצרים במהרים כתים כתים נגע זה בהשיגם ידעו

משנה העתים   שעובים מהרו לשלחם מקול יללת הבתים

כי אמרו כלנו מתים ;

וישא העם   עונות בצקם עמם   פלשים יצאו בחפזון

טרם יחמיץ לחמם בכורים יצאו לילה כצאת השמש ;

לאור יכמס משאריתם צרורית בשמלותם על

שכמם ;

ובני ישראל עשו כדבר אמ״ך עשה גדלות ; רם אשר צוה לשאול ממצרים שאלות שאלו שכר עבודתם ולא חמרו גולות כלי כסף וכלי זהב נשכולות ;

ויתן תפארת המן אפרים סוברים הם בלבם ההולך אחורים לתת חן בעם שאופי בחירים וישאילום וינצלו את מצרים ;

ויסעו בני ישראל מחור פתן מעוטף הלכו מרעמסס באצבע מורעיבר בטף המוכים עברו בנחל אשר עבר וישטף כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף ;

וגם ערב רב הלך עמהם עוד קבוצת חיל אספסוף כפצרו עליהם לעבות . ששר כי בושת יסאר בעבשר

...

וכבודו ומקנה רב כבד מאד ;

ויאפו את הבצק נחוצים בצאת חיליהם בכלי

ועגות מצות כי לא חמיץ בכליהם רגע כי לא התמהמהו

כי גורשים מושליהם וגם צידה לא עשו ל

להם ;

ומושב בני ישראל בחירי אל אמונה רשומה מ

מצאתנה איתן מחרנה ימצא מני אז פדות עדת מי

מנה שלשים וארבע מאות שנה ;

ויהי מקץ הלך מארם נהרים ותיק אשר זרח כאור

שמש צהרים דגלים בעצם היום הזה לבית יהודה

ואפרים יצאו כל צבאות יי מארץ

מצרים ;

ליל שמורים היא המון בצאתם חוקות זה ה

הלילה שמורה בכל משמרותם קבלו עליהם

עולמים ועל כל תולדותם שמורים לכל בני

ישראל לדורותם

תביט בענינו אלהי עולם תקשיב היום שיח עמך

ופלולם תביאם ששים לגבולם מקטנם ועד—

גדולם כי עזרת אבותינו אתה

הוא מעולם

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך

ואין דומה לך ״

יקר יה בשירי אחוה ובמטר תהלותי נפשות ארוה ועל

לבנת שומעי אצוה לקחי תזל כטל ;

צור אשר יצר בראשית כחפצו אדמה וחוג שחק

עליה הריצו ויצו כל פרי לצאת ארצו אף שמיו

יערפו טל ;

חיות ועופות ודגי מצוליו ברא ובששי כלה פעליו

ושביעי מנוחה ונחנו עליו כאשר יפול

הטל ;

קדש אדם בהם למשלה והושיב לבדו רעיה כלולה

הניחם בגן עדן כל טוב במלא ממגד שמים מ

מטל ;

בחוץ עמד כי פרע מעשיו ובנין איש איש הקריב

לעישיו זה מפריו וזה מגז כבשיו ויזר על הגזה וימן

טל ;

רבו הדורות למיניהם ובלתי נח ובניו נמחו בחמס
כפיהם ומטר סוחף ירד עליהם על כן כלאו שמים

מטל ;

ישר דרך סמוזרת זרח אורח ובדת אל רענן כאזרח
בבואו כל הימים פרח ועל כל הארץ יהיה

טל ;

הודיעני אלהים לך ממגוריך ומאד מאד ארבה
שכרך יען הכרתני מנעוריך מרחם משחר לך

טל ;

ויולד יצחק לזקונו והוא הוליד איש תם ואח שטנותו
וברך יעקב וכה אמר בברכתו ויתן לך האלהים

מטל ;

דרכו כוכבים שבטי המוני ויוסף נשבה ואמר לראש
תנייני צבור דגן כי חי י׳ אם יהיה השנים האלה—

טל ;

הפדה ומסוהר סר ואל חי הכנ לקצין ישר ולחסות
בצלו בית אביר בושר שרשי פתות עלי מים ו

יטל ;

בלחם כלכלם והלם ואחר אשר פרץ ורבו לגבולם
יוסף ואחיו שכבו כלם ותעל שבר ה

המטל

רעצם מלך חדש והיו דחויים וכל עוד יעגם
יחנם אלהים חיים והיה שארית יעקב בגוים בקרב

עמים רבים כטל ;

נאור אמר בבא קץ גאולתי כלת נעורים קרבה
ישועתי פתחי לי אחותי רעייתי שראשי נמלא

טל ;

תנין הזהיר שת צור לציר גואל שלח עמי בה
אמר יי האל נאם לא אגפך בדם ובדבר ולישראל

אהיה כטל ;

גאם מ״י״ וענהו ענו הואאל חַי ואין אחר
מלפניו ובלתו הפיץ אור ענניו או
הו אֶגלי טַל ;

אל זה לא בא בסוד החקר ואתה והעם בדברי שקר בגלל
יעריב למלאכתו ובבקר וברדת הטל ;

לחצם הצר אל חי יחיי צער חיו כי עשר מגור
עליהם אתיו ובים באשמורת הבקר היו
כענן בקר וכטל ;

חזקה עליהם יד עמי תברה ובצאתם גאולים
עוררו שירה ויהי לישראל שמחה ואורה כחום
צח עלי אור כעב טל ;

מי כמוך ואין כמוך מי דומה

לך ואין דומה לך

להלל

ישעך תשלח אל עם גולה ירדד פלא תוך גלא

במקום קרבין לך יעלה שיר מזמור הלל הגדול לגמור

אחר

רחום בך אתגברה מתי בקריה חוברה

אחוץ וימסך אעברה מתי בהר המור אגמור הלל

ושיר מזמור

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר

קדשנו במצותיו וצונו לגמור

את ההלל

הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי :

יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש
עד מבואו מהולל שם יי רם על כל גוים יי על
השמים כבודו מי כיי אלהינו המגביהי לשבת
המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר
דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם
לועז היתה יהודה לקדשו ישראל
ממשלותיו הים ראה וינוס הירדן יסוב לאחור
ההרים רקדו כאלים גבעות כבני צאן מה
לך הים כי תנוס הירדן תסוב לאחור ההרים
תרקדו כאילים גבעות כבני צאן מלפני אדון
חולי ארץ מלפני אלוה יעקב ההופכי הצור
אגם מים חלמיש למעינו מים ׃

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד

על חסדך ועל אמתך למה

יאמרו הגוים איה נא אלהיהם ואלהינו בשמים

כל אשר חפץ עשה עצביהם כסף וזהב מעשה

ידי אדם פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו

אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון ;

ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו ולא יהגו

בגרונם כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח

בהם ישראל בטח ביי עזרם ומגינם הוא ;

בית אהרן בטחו ביי עזרם ומגינם הוא יראי יי

בטחו ביי עזרם ומגינם הוא ;

יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל

יברך את בית אהרן יברך

יראי יי הקטנים עם הגדולים יוסף יי עליכם

עליכם ועל בניכם ברוכים אתם ליי עושה
שמים וארץ השמים שמים ליי והארץ נתן
לבני אדם לא המתים יהללויה ולא כל יורדי
דומה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני
כי הטה אזנו לי ובימי אקרא
אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה
ויגון אמצא ובשם יי אקרא אנא יי מלטה נפשי
חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם שומר פתאים
יי דלותי ולי יהושיע שובי נפשי למנוחייכי
כי יי גמל עליכי כי חלצת נפשי ממות את
עיני מן דמעה את רגלי מדחי אתהלך לפני יי
בארצות החיים האמנתי כי אדבר אני עניתי
מאד אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב

64

מה אשיב לי״י כל תגמולוהי עלי כוס ישועות
אשא ובשם י״י אקרא נדרי לי״י אשלם
נגדה נא לכל עמו יקר בעיני י״י המותה לחסידיו
אנא י״י כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת
למוסרי לך אזבח זבח תודה ובשם י״י אקרא
נדרי לי״י אשלם נגדה נא לכל עמו בחצרות בית י״י
בתוככי ירושלים הללויה

הללו את י״י כל גוים שבחוהו כל האומים כי
גבר עלינו חסדו ואמת י״י לעולם הללויה

הודו לי״י כי טוב כי לעולם חסדו
יאמר נא ישראל כל״ח
יאמרו נא בית אהרן כל״ח
יאמרו נא יראי י״י כל״ח

מן המצר

קראתי יה ענני במרחב
יה יי לי לא אירא מה יעשה
לי אדם יי לי בעוזרי ואני אראה בשונאי. טוב ל
לחסות ביי מבטות באדם : טוב לחסות ביי מבטוח
בנדיבים כל גוים סבבוני בשם יי כי אמילם סבוני
כדבורים דועכו כאש קוצים בשם יי כי אמילם דחה
דחיתני לנפול ויי עזרני : עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה
קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עושה חיל
ימין יי רוממה ימין יי עושה חיל : לא אמות כי
אחיה ואספר מעשי יה : יסר יסרני יה ולמות
ולמ׳ לא נתנני פתחו לי שערי צדק אבוא בם
אודה יה : זה השער ליי צדיקים יבואו בו : אודך
כי עניתני ותהי לי לישועה ; אודך) אבן מאסו
הבונים היתה לראש פנה ; אבן) מאת יי היתה
זאת היא נפלאת בעינינו ; מאת) זה היום עשה יי

נגילה ונשמחה בו ; זה)

אנא יי הושיעה נא   אנא יי הושיעה נא

אנא יי הצליחה נא   אנא יי הצליחה נא

ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי ; אל
יי ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד
קרנות המזבח אלי אתה ואודך אלהי ארוממך ; הודו
ליי כי טוב כי לעולם חסדו ; (הודו)

יהללוך יי כל מעשיך וחסידך יברכוכה
וצדיקים עושה רצונך ועמך בית
ישראל כלם ברנה יודו ויברכו וישבחו ויקדשו
ויפארו וירוממו ויעריצו וימליכו את שם קדשך
הנר והדר יתנו לזכר מלכותך כי לך טוב להודות

ולשמך נעים לזמר בכל יום תמיד כי מעולם ועד עולם

אתה אל ׃

ברוך אתה יי מלך גדול ומהולל בתושבחות

אמן ׃

(קדיש תתקבל)

מזמור קל״ה

הודו ליי כי טוב — כי לעולם חסדו

הודו לאלהי האלהים — כי לעולם חסדו

הודו לאדוני האדנים — כי לעולם חסדו

לעושה השמים בתבונה — כי לעולם חסדו

לעושה נפלאות גדולות לבדו — כי לעולם חסדו

לרוקע הארץ על המים — כי לעולם חסדו

לעושה אורים גדולים — כי לעולם חסדו

את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו

את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו

למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו

ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו

ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו

לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו

והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו

ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו

למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו

למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו

ויהרוג מלכים אדירים כי לעולם חסדו

לסיחון מלך האמורי כי לעולם חסדו

ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו

ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו

נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו

שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו

ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו

נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו

הודו לאל השמים כי לעולם חסדו

להוציאת התורה

ובשר עם אביון ישועת גם פריון

יחיחים ריח טל השוכבים בציון קוויך תחיה בטל לך אל

עליון כטל חרמון שיורד על הררי ציון

אחר

העת אשר תרצי אהבה אתישנה בעתה ועליך ארך

כטל [illegible] חרמון

פסוקים

כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם צוה יי את

הברכה חיים עד העולם עמך נדבות ביום חילך בהררי

קודש מרחם משחר לך טל ילדותך בדעתו תהומות

נבקעו ושחקים ירעפו טל   אהיה כטל לישראל
יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון   שרשי פתוח
אלי מים וטל ילין בקצירי   כי לך יי הוחלתי אתה
תענה   יי אלהי

לשבת

מזמור שיר ליום השבת   טוב להודות ליי ולזמר
לשמך עליון   כי היית מחסה לי מגדל עוז מפני אויב
פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי
כי שמרתי דרכי יי   ולא רשעתי מאלהי

ועתה

הפרשה

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר
אלהם משכו וקחו לכם צאן ל
למשפחתיכם ושחטו הפסח   ולקחתם אגדת

אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף
ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא
תצאו איש מפתח ביתו עד בקר ועבר יי לנגוף
את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי
המזוזות ופסח יי על הפתח ולא יתן המשחית
לבוא אל בתיכם לנגוף ושמרתם את הדבר הזה
לחק לך ולבניך עד עולם והיה כי תבאו אל הארץ
אשר יתן יי לכם כאשר דבר ושמרתם את העבודה
הזאת והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה
העבודה הזאת לכם ואמרתם זבח פסח הוא
ליי אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים
בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקוד העם
וישתחו וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה
יי את משה ואהרן כן עשו ויהי בחצי הלילה
ויי הכה כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה

היושב על כסאו עד בכור הצ השבי אשר בבית הבור

וכל בכור בהמה   ויקם פרעה לילה הוא וכל

עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין

בית אשר אין שם מת   ויקרא למשה ולאהרן

לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני

ישראל ולכו עבדו את יי כדברכם   גם צאנכם

גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם

אתי   ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם

מן הארץ כי אמרו כלנו מתים   וישא העם

את בצקו טרם יחמץ משארותם צררות בשמלותם

על שכמם   ובני ישראל עשו כדבר משה ו

וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלות ׃

ויי נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו

את מצרים   ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה

כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף ׃ וגם

ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד ׃

ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגות

מצות כי לא חמץ כי גורשו ממצרים ולא יכלו

להתמהמה וגם צידה לא עשו להם ומושב

בני ישראל אשר ישבו במצרי במצרים שלשים

שנה וארבע מאות שנה ויהי מקץ שלשים

שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה

יצאו כל צבאות יי מארץ מצרים ליל שמורים

הוא ליי להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה

הזה ליי שמורים לכל בני ישראל לדורותם ;

ויאמר יי אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל

בן נכר לא יאכל בו וכל עבד איש מקנת

כסף ומלתה אותו אז יאכל בו תושב ושכיר

לא יאכל בו ; בבית אחד יאכל לא תוציא מן

הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו

בו   כל עדת ישראל יעשו אותו וכי יגור אתך
גר ועשה פסח ליי המול לו כל זכר ואז יקרב
לעשותו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל
בו;תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם   ויעשו
כל בני ישראל כאשר צוה יי את משה ואת
אהרן כן עשו   ויהי בעצם היום הזה הוציא
יי את בני ישראל מארץ מצרים על צ
צבאותם

פ מפטיר

ובחדש הראשון בארבע עשר
יום לחדש פסח ליי ;

ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים
מצות יאכל ביום הראשון מקרא קדש כל מ
מלאכת עבודה לא תעשו   והקרבתם אשה

עולה ליי פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם ומנחתם
סולת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני
עשרונים לאיל תעשו עשרון עשרון תעשה
לכבש האחד לשבעת הכבשים ושעיר חטאת
אחד לכפר עליכם מלבד עולת הבקר אשר
לעולת התמיד תעשו את אלה כאלה תעשו
ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחוח ליי על
עולת התמיד יעשה ונסכו וביום השביעי מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו

ההפטרה

בעת ההיא אמר יי אל יהושע עשה לך
חרבות צורים ושוב מול את בני
ישראל שנית

בעדנא ההיא אמר יי׳ להושע עשה
עביד לך אזמלזון חריפין ותוב
גזר ית בני ישראל תניכות

ויעש לו יהושע חרבות צורים וימל
את בני ישראל אל גבעת
הערלות

ועבר ליה יהושע אזמלזון חריפין
וגזר ית בני ישראל לגבעתא
דקרו לה גבעת תגדלתא

וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם
היוצא ממצרים הזכרים כל
אנשי המלחמה מתו במדבר
בדרך בצאתם ממצרים

ודין פתגמא דגזר יהושע כל עמא
דנפקו ממצרים דכוריא

כל גברא מגיחי קרבא מיתו במדברא

בארחא במפקהון ממצרים

כי מולים היו כל העם היוצאים וכל העם

הילודים במדבר בדרך בצאתם ממצרים

לא מלו

ארי גזירין הוו כל עמא דנפקו וכל עמא ד

דאתילידו במדברא באורחא במפקהון

ממצרים לא גזרו

כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל ב

במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה

היוצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יי אשר

נשבע יי להם לבלתי הראותם את הארץ אשר

נשבע יי לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב

ודבש

ארי ארבעין שנין הליכו בני ישראל במדברא

עד דסף כל עמא גברי מגחי קרבא

דנפקו ממצרים דלא קבילו למימרא דיי

דקיים יי להון בדיל דלא לאחזיותהון ית ארעא דקיים יי

לאבתהון למיתן לנא ארעא חלב

ודבש

ואת בניהם הקים תחתם אותם מל יהושע

כי ערלים היו כי לא מלו אותם

בדרך

וית בניהלן דקמו בתריהון יתהון גזר יהושע

ארי ערלים הוו ארי לא גזרו יתהון

באורחא

ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו

תחתם במחנה עד חיותם

והוה כד אשלימו כל עמא למגזר

ויתיבו באתריהון במשריתא עד

ויאמר יי׳ אל יהושע היום גלותי את חרפת
מצרים מעליכם ויקרא שם המקום
ההוא גלגל עד היום הזה

ואמר יי׳ ליהושע יומא דין אעדיתי ירת
חסודי מיצרים מנכון וקרא שמיא
דאתרא ההוא גלגלא עד יומא דין ;

ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח
בארבעה עשר יום לחדש בערב
בערבות ירחו

ושרו בני ישראל בגלגלא ועבדית פסחא
בארבעא עשר יומא לירחא ברמשא
במישרי דיריחו

ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות
וקלוי בעצם היום הזה

ויאכלו מעבורא דארעא מבתר יומא דפסחא

פטיר וקלי בכרא יומא הדין

וישבות המן ממחרת באכלם מעבור הארץ

ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו

מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא

ופסק מנא ביומא דבתריהי במיכלהון

מעבורא דארעא ולא הוה עוד לבני

ישראל מנא ואכלו מעללת ארעא

דכנען בשתא ההיא :

ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו

וירא והנה איש עומד לנגדו וחרבו

שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר

לו הלנו אתה :

והוה כד הוה יהושע ביריחו וזקף עינוהי

וחזא והא גברא קאים לקבליה וחרביה

שלופא בידיה ואזל יהושע לותיה
ואמר ליה הלמסעדנא אתיתא אם
לבעלי דבבנא ;

ויאמר לא כי אני שר צבא יי עתה באתי
ויפול יהושע על פניו ארצה וישתחו
ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו ;

ואמר לא ארי מלאך שליח מן קדם יי
כען אתיתי ונפל יהושע לאנפוהי
על ארעא וסגיד ואמר ליה מה רבוני
ממליל עם עבדיה ;

ויאמר שר צבא יי אל יהושע של נעלך
מעל רגלך כי המקום אשר אתה
עומד עליו אדמת קדש הוא ויעש
יהושע כן ;

ואמר מלאך דשליח מן קדם יי ליהושע

שרי סינך מעל רגלך ארי אתרא
דאתקאים עלוהי קדישא הוא ועבד
יהושע כן ;

ויריחו סוגרת ומסוגרת מפני בני ישראל
אין יוצא ואין בא ;

ויריחו הוה אחידא בדשין דפרזלא ומתקפא
בעברין דנחשא מן קדם יי׳ בני ישראל
לית דנפיק מינא ולית דעליל לגוהלית
דנפיק מינא לאגחא קרבא ולית דעליל לגוה
למשאל בשלמא ;

ויהי יי׳ את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ ;

והוה מימרא דיי׳ בסעדיה דיהושע והוה
ממריה סגיא ורבי בכל ארעא ;

ויהי יי׳ את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ ;

תפלת מוסף

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים
טובים קונה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר ומושיע
ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה
רב להושיע מוריד הטל : מכלכל
חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נ
נופלים רופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו
לישני עפר : מי כמוך בעל גבורות ומי דומה

לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה
לְהַחֲיוֹת מֵתִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים

כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָכִים הֲמוֹנֵי מַעְלָה
עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטָּה יַחַד
כֻּלָּם קְדוּשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ כַּדָּבָר הָאָמוּר עַל יַד
נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר ׃ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ ׃ כְּבוֹדוֹ מָלֵא
עוֹלָם וּמְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה אַיֵּה
מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ ׃ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ
בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ ׃ מִמְּקוֹמוֹ יָפֶן בְּרַחֲמָיו
לְעַמּוֹ הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד
פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה אוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֶחָד ׃ אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ
הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְיוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית
וְיִטָּעֵנוּ בָּאָרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ וְיַשְׁמִיעֵנוּ לְעֵינֵי

כל חי ׃ הן גאלתי אתכם אחרית כראשית ביאתם

עמי ואני אלהיכם ׃ להיות לכם לאלהים אני יי ·

אלהיכם ׃ אלהים אל עליון השוכן ברום חביון

יצוה יהבט לעם דל ואביון וקומם גיא חזיון והשב

שכינתך ומלכותך לציון ׃ ימלוך יי לעולם אלהיך

ציון לדור ודור הללויה

לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש

ברוך אתה יי האל הקדוש ׃

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת

אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל

הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו

לעבודתך ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו

קראת ׃ ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים

לשמחה חגים וזמנים לששון את יום ה

(השבת הזה ולחג ימם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ

חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ

בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ

מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ

וְאֵין אֲנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲווֹת

לְפָנֶיךָ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא

שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ ; יְהִי

רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן

שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ כְּבוֹדוֹ ;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ בִּמְהֵרָה

וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ

מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ ;

וַהֲבִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם

בית מקדשך בשמחת עולם : ושם נעשה לפניך
את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין
כהלכתן (אֶת מוּסְפֵי אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה)
ואת יום חג המצות הזה זמן חרותנו
חג השבועות הזה
נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו
שכתבת עלינו בתורתך מפי באמת— כבודך
כאמור
אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם
עלינו טוב ומטיב הדרש לנו
שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות
שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך
על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב
כהנים לעבודתם ולוים לשירם ולזמרם והשב
ישראל לנויהם : ושם נעלה ונראה ונשתחוה

לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פְּעָמֵי רְגָלֵינוּ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ ׃
שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְיָ
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג
הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ
רֵיקָם ׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת
מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ כֵּן תְּבָרְכֵנוּ סֶלָה ׃
וְקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְשַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ
בֶּאֱמֶת וּבֶאֱמוּנָה וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה
וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ כָּל יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת)
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים ׃

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ושכון בציון
מהרה ויעבדוך בניך בירושלים
ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה
עינינו בשובך לציון ולירושלים עירך ברחמים
כבמאז : ברוך אתה יי המחזיר שכינתו
לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד
צורנו צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך נפלאותיך
וטובותיך שבכל יום עמנו עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך
כי מעולם קוינו לך ועל כלם יתברך ויתרומם
ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד וכל

החיים יודוך סלה: ויהללו ויברכו לשמך הגדול
באמת כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה
להודות

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה
המשולשת בתורה הכתובה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו
כהנים עם קדושך כאמור: יברכך יי וישמרך
יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם
לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם:

שלום רב על ישראל עמך תשים
לעולם ועד כי אתה הוא אל
מלך אדון כל השלום: וטוב בעיניך לברך את
עמך ישראל בכל יום ובכל עת ובכל שעה

בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל

בשלום אמן

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר

מרמה ולמקללי נפשי תדום

ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך

ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי

לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי

וגואלי עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו

יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן

מגן לטל

אמון מנעוריו אל אל שם לבו אמרותיו בטל

יזל על עשבו בטללי רצונו תתברך בקרבו מגן

הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ · אַאַבִּיר אֵל עֶלְיוֹן שַׁדַּי שַׁיִּר
בּוֹפֵן · בְּרֵכוֹת תּוּשִׁיָּה לַמַּשְׂכִּילִים יִצְפֹּן בְּטַלְלֵי
רַחֲמִים עֲלֵיהֶם יָחֹן יְחַיּוּ דָגָן וְיִפְרְחוּ כַּגֶּפֶן

רשות

אֶחָד יָצַר כָּל יְצוּרָה · בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבִמְשׂוּרָה
גשתי לפניו בשירה · דמות מנחה טהורה
היא הנאזר בגבורה · יאריצו בשחקים קשורה
זכורה תהי לטובה יתרה · כטל אורה טל בשורה
חין עדה נאנחה · טרודה ועזורה לא נחה
יחד חטאיה סלחה · כי עמך הסליחה
לקחה כמו עולה לקחה · מנעול אוצר טוב פתחה
נועם ימינך לא שלחה · כטל רחוה של הנחה
סעד לב שיות נדחות · עדנה תרעות בכל ארחות
פונה להשיבה אל המנוחות · צור אלהי הרוחות

קריבתי רצה כמו מנחת שעה אלי בקרבן מזבחות
תענגי בשפבי שיתות כטל מומחרת טל שמחות

בכתוב כי לך יי הוחלתי אתה תענה יי
אלהי ונאמר כי לא תחפוץ זבח
ואתנה עולה לא תרצה ונאמר זבחי אלהים
רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה
ונאמר ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברוב
חסדך ענני באמת ישעך ונאמר יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי
וגואלי ׃

סדר הטל

אלוה טובו לא נכחד בברוך טובים בסדרו תחד
במזל טלה אין פחד זאב וטלה ירעו כאחד

אל בניסן יעלה ישא לבני   כם יהיה בגוס כל יגוני

שארית בקרב מוכי   כטל מאת יי ;

ככתוב יהיה שארית יעקב בקרב עמים

רבים כטל מאת יי כרביבים

עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל

לבני אדם ;

בתת זבול לארץ שלו   יעלה צמח וריב גדלו

במזל שור יבורך חילו   בהדר שירי הדרלו

באייר אל יעשר כענה   ריצין עם בשבי עונה

אז ימלא שחוק פינו ורנה   יפרח כשושנה

ככתוב אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה

ויך שרשיו כלבנון

רעיה תהי כדעיל חן ערטה . אתלה ואהליבמה למטה

במזל תאומים לא יחטא   יהיו תואמים מלמטה

ררח הוד מזבולך   נופף לבשר קהלך

בסיון אשוב אליך   עמך נדבות ביום חיליך

כתוב עמך נדבות ביום חיליך בהררי
קדש מרחם משחר לך טל
ילדותך ;

החיש לנואלי לב נופש   ותלביש לאומך סות חופש
במזל סרטן בלי רפש   ויפרש לנפש ;
הואל נא לעשות רצוני   כאשר יחלת המוני
בתמוז להרבות ששוני   כאשר יחלת המוני
אשקוטה ואביטה במכוני

כתוב כי כה אמר יי אלי אשקטה
ואביטה במכוני כחום צח עלי אור
כעב טל בחום קציר

מבטח זבולך איה   אל אשר נקרא שמו אהיה
במזל אריה לך אחיה   הושיעני מפי אריה ;
משושי אתה ואיך אדאב ; בך ינוחם לב בחדש אב

מאתך מי גיל אשאב · · הישש למטר אב

ככתוב הישש למטר אב אן מי הוליד אגלי טל

בשמך לכל מכה תעלה · מחזק כל לבה אמללה

במזל בתולה לך איחלה · ומה את בנכן על בתול

באלול יגע עת חמלה · ותשמיע יושבך הוד מלה

קול דודי דופק ראשי נמלא טל קווצותי רסיסי לי

ככתוב אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק

פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי

שראשי נמלא טל קווצותי

רסיסי לילה

רצונו יגן על בני · ירם בא לפניו זכרני

במזל מאזנים דיני · ישמע זכי משפטי ליי

רחמיו אשר יום יום אדרוש · בחדש תשרי הוא הראש

ישיבוני רענן בברוש · אל ארץ דגן ותירוש

ככתוב וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב

אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו

יערפו טל

מעון יוסד דביר תכב ואליו יבוביך המון רב

במזל עקרב בלי שבב נחש ישרף ועקרב

מבוע מי גל עלינו עליו יהל עם אבינו

במרחשון ישיר הגיון על הררי ציון [illegible]

ככתוב בטל חרמון שיורד על הררי ציון

כי שם צוה יי את הברכה חיים עד

העולם

אמון כבודו לא החליף איתי בעם זו לא יחליף

במזל קשת כיצאן יאליף וקשתי בידי תחליף

אמריו בכסלו אשר יאמנו ומשקים בבלי הרויענו

מתים אשר בעפר שכבו הקיצו ורננו

ככתוב יחיו [illegible]תיך נבלתי יקומון הקיצו

ורננו שוכני עפר כי טל אורות טליך וארץ רפאים

תפיל :

יום ינם ישיב שבותי פרדי אז אומר איפה דודי

במזל גדי תשמעהו ידי כששמע הגדי

ישועות לפנים נשמעו ירעום בטבת אום נושעו

כי גבורותיו נודעו בדעתו תהומות נבקעו

ככתוב בדעתו תהומות נבקעו ושחקים

ירעפו טל :

רעה לא תקרב באהלי ובני בכורי יקרא לי

במזל דלי כל זר למולי כמר מדלי

רב ברכות על כפים יריק על עמוסי מעים

בתתו בשבט המון מים מטל השמים

ככתוב ויתן לך האלהים מטל השמים

ומשמני הארץ ורוב דגן ותירוש

הנה יום ליי בא להוציא בי חשבון נחבא

במזל דגים כציר נבא ויהיה הדגן רבנה
אקוה אל אל בידי רוחי אזכור נפלאותיו ואחי
ובאדר יערב לו שיחי יערוף כמטר לקחי

ככתוב

יערוף כמטר לקחי תזל
כטל אמרתי כשעירים
עלי דשא וכרביבים עלי עשב ונאמר
כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו ונאמר
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי
צורי וגואלי

שלום לגשם

לך לשלום גשם ובא בשלום טל
בעזרת רב להושיע ומוריד הטל
אשר לבתי ואגבירה שפתי ואשים דברתי אל יצו
שמעתי וביום אמרתי תזל כטל

בן יקוה רחמיו ישוב בשלומיו לימי עלומיו

וברכות תהומיו וגבר אף שמיו יערפו טל

נועמי אגדילה וצרים אבהילה וגאים אשפילה

ובני אנחילה נעימות אזילה ברדת הטל

שם כבודך האל ישכין תוך עם האל יתעמיך

מיכאל להיות לו גואל כדברך לישראל

אהיה כטל

אלהינו ואלהי אבותינו בטללי

אורות תאדר אדמה בטללי

ברכה תברך אדמה בטללי גילה ;

תגדל אדמה בטללי רשאים תדשן

אדמה בטללי המולה תהדר אדמה

בטללי יסת תועד אדמה בטללי זבולים

[illegible]רזן אדמה בטללי זבולים חיים תחונן

אדמה בטללי טובות תטהר אדמה

בטללי ישע תיקר אדמה בטללי כושר
תכלכל אדמה בטללי שפע תשקיף
אדמה בטללי תחיה תתקן אדמה
שאתה הוא יי אלהינו מוריד
הטל

אנא אלהינו הורידהו לברכה ולא
לקללה לשובע ולא לרזון
לנחת ולא לחפזון לחיים ולא למות
לשפע ולא לצמאון לשובע ולא לרעב
לרצון ולא לאסון לשלום ולא למלחמה
להשביע ולא לשכל להנעים ולא להזעים
לישועה ולנחמה לפרנסה ולכלכלה

(מ מכלכל חיים בחסד וגו׳)

שלום

יבא כבטל להמוני אליהו בבשורה לפני בא
יום יי הגדול והנורא מי יתנני לשסור
תוך מקדשי ציונה אלך ליאל חר המור
ואל גבעת הלבונה אשיר לשמך מזמור
כל רגע וכל עונה אז יעלו כחני עולה כליל
וקטורה לפני בא יום יי הגדול
והנורא

(קדיש תתקבל)

ברכו את יי המבורך

ברוך יי המבורך לעולם ועד ;

תפלת מנחה

למנצח על הגיתית לבני קורח מזמור׃
מה ידידות משכנותיך יי צבאות
נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יי לבי ובשרי
ירננו אל אל חי גם צפור מצאה בית ודרור קן
לה אשר שתה אפרוחיה את מזבחותיך יי צבאות
מלכי ואלהי אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה
אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם עוברי בעמק
הבכא מעיין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה
ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון יי
אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב
סלה מגיננו ראה אלהים והבט פני משיחך כי טוב
יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי
מדור באהלי רשע כי שמש ומגן יי אלהים

חן וכבוד יתן ייי לא ימנע טוב להולכים בתמים ייי
צבאות אשרי אדם בוטח בך ;
וידבר ייי אל משה לאמר צו את
בני ישראל ואמרת אליהם את
קרבני לחמי לאישי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי
במועדו ואמרת אליהם זה האשה אשר תקריבו
לייי כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עולה
תמיד את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים ועשירית האיפה
סולת למנחה בלולה בשמן כתית רביעית ההין
עולת תמיד העשויה בהר סיני לריח ניחוח אשה
לייי ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש
הסך נסך שכר לייי ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה
ריח ניחוח לייי ;

אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את
קטורת הסמים בזמן שבית המקדש
קיים כאשר צוית אותם על יד נביאך ככתוב בתורתך
ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ושחלת
וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה ועשית
אותה קטורת רוקח מעשה רוקח ממולח טהור
קדש ושחקת ממנה הדק ונתת ממנה לפני העדות
באוהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים
תהיה לכם ונאמר והקטיר עליו אהרן קטורת
סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה
ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה
קטורת תמיד לפני יי לדורותיכם

תנו רבנן פטום הקטורת כיצד שלש מאות
וששים ושמונה מנים היו בה שלש
מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה ;

ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקיים מצות דקה מן הדקה ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן הצרי והצפורן והחלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה מור וקציעה ושבלת נרד וכרכם משקל ששה עשר ששה עשר מנה קושט שנים עשר קליפה שלשה קנמון תשעה בורית כרשינא תשעה קבין יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חיור עתיק מלח סדומית רובע הקב מעלה עשן כל שהוא רבי נתן הבבלי אומר אף כיפת הירדן כל שהוא אם נתן בה דבש פסלה ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה רבן שמעון בן גמליאל אומר

הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף : יין
קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן
מפני שהיא עזה בורית כרשינא למה היא באה כדי
ליפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה והלא מי
רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש
מפני הכבוד

וערבה ליי׳ מנחת יהודה וירושלים כימי עולם
וכשנים קדמוניות

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה אשרי
העם שככה לו אשרי העם שיי׳ אלהיו

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד בכל יום אברכך ואהללה שמך
לעולם ועד גדול יי׳ ומהולל מאד ולגדולתו אין
חקר דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו :
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה ועזוז

נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירננו חנון ורחום יי׳ ארך אפים
וגדל חסד טוב יי׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו
יודוך יי׳ כל מעשיך וחסידך יברכוכה כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם
גבורותיו וכבוד הדר מלכותו מלכותך מלכות
כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור סומך יי׳
לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו פותח
את ידך ומשביע לכל חי רצון צדיק יי׳ בכל
דרכיו וחסיד בכל מעשיו קרוב יי׳ לכל קוראיו
לכל אשר יקראוהו באמת רצון יראיו יעשה
ואת שועתם ישמע ויושיעם שומר יי׳ את
כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד תהלת יי׳
ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד

ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה :

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם
יי׳ ואני זאת בריתי אותם אמר יי׳ רוחי
אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו
מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי׳ מעתה
ועד עולם ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי׳
צבאות מלא כל הארץ כבודו ומקבלין דין מדין
ואמרין קדיש בשמיה מרומא עילאה בית שכינתיה
קדיש על ארעא עובד גבורתיה קדיש לעלם
ולעלמי עלמיא יי׳ צבאות מליא כל ארעא
זיו יקריה :

ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך כבוד יי׳ ממקומו :

ונטלתני רוחא ושמעית בתראי קל זיע שגיא
דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי׳ מאתר בית
שכנתיה יי׳ ימלוך לעולם ועד   יי׳ מלכותיה
קאים לעלם ולעלמי עלמיא יי׳ אלהי אברהם
יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם
ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו כי אתה יי׳ טוב וסלח
ורב חסד לכל קוראך   צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת   תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם   ברוך יי׳
יום יום יעמוס לנו האל ישועתנו סלה יי׳ צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה יי׳ צבאות
אשרי אדם בוטח בך יי׳ הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו

מן התועים ויתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע
בתוכנו הוא יפתח לבנו לתורתו וישים בלבנו
אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב
שלם למען לא נגע לריק ולא נלד לבהלה
יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו
שנשמור חקיך ומצותיך בעולם הזה ונזכה
ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא
למען יזמרך כבוד ולא ידום יי׳ אלהי לעולם
אודך יי׳ חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר
ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת
דורשיך יי׳ :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דברא
כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח
פורקניה ויקרב משיחיה בחייכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגל ובזמן קריב אמן

יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא

ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך

הוא לעילא מכל ברכתא שירתא תושבחתא

ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו

אמן :

יי׳ שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי

אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל

הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים

טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל

לבני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר

ומושיע ומגן ברוך אתה יי׳ מגן

אברהם ;

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב
להושיע מוריד הטל מכלכל חיים
בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים
רופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו ל
לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן
אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה
המתים:

נקדש את שמך בעולם כשם שמקדישין
אותו בשמי מרום וכן כתוב על יד
נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
יי צבאות מלא כל הארץ כבודו לעומתם
ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו ובדברי
קדשך כתוב לאמר ימלוך יי לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללויה:

לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש

ברוך אתה יי האל הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו

ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות

וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך

ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו קראת ותתן

לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה חגים

וזמנים לששון את יום (השבת הזה ואת יום) ח

חג המצות הזה זמן חרותנו

חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא י

יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד

ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו

וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון

ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד
לחיים לרחמים ולרצון ביום חג המצות הזה
חג השבועות הזה
זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה
והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים
חוס וחננו וחמול ורחם עלינו ומלטנו מכל
צרה ויגון והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך
חנון ורחום אתה :
והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך
לחיים ולשלום כאשר
רצית ואמרת לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך

שמח לבנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת
ובאמונה והנחילנו יי' אלהינו באהבה וברצון
שבת קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדשי
שמך ברוך אתה יי' מקדש (השבת) ישראל
והזמנים :

רצה יי' אלהינו בעמך ישראל ושכון
בציון מהרה ויעבדוך בניך בירושלים
ואתה ברחמים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה
עינינו בשובך לציון ולירושלים עירך ברחמים
כמאז ברוך אתה יי' המחזיר שכינתו
לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי' אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד :

צורנו צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור
ידור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך
נפלאותיך וטובותיך שבכל יום עמנו ערב
ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמנו חסדיך כי מעולם קוינו
לך ועל כלם יתברך ויתרומם תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה
ויהללו ויברכו לשמך הגדול באמת כי
טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב ברוך אתה יי׳ הטוב שמך ולך נאה
להודות :

שלום רב על ישראל עמך תשים

לעולם ועד כי אתה הוא אל מלך אדון כל
השלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל
בכל יום ובכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך
אתה אתה יי׳ המברך את עמו ישראל בשלום
אמן :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר
מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי
כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך
תרדוף נפשי וכל החושבים עלי לרעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבותם יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי׳ צורי וגואלי עושה
שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל אמן :

קדיש תתקבל

פיוט לליל שנית קודם ברכו

אם חל במוצאי שבת יתחיל

מבשר ששון למועד צור ישמיען לשנה הבאה
בירושלים צור יגיען יגרש אוים מפניך ויאמר
השמד לצר ירועך אור צדיקים ישמח ונר רשעים
ידעך ;

לאם חל בחול יתחיל

יי ברכה עד בלי די יריק עד שיבלו למרדי שפתותם
יהי עליהם סתרה אל מגינם וקרן ישועתם ישישו
וירננו וישתו כוסם בהסבתם מהשמאל
לארבעתם ;

שתיית ארבע כוסות אבאר כדת מפורשת ונערכת
כנגד ארבע פורעניות לשרתי המולכת ארבעה

המה מטיבי מלכת וכנגד ארבע גאולות לעדה
המבורכת :

ויאמר ברכו וערבית כנכתב בליל א׳

רשות ליום שנית

שפל רוח שפל ברך וקומה אקדמך ברוב פחד ואימה
והיטבת והגדלת חסדים לך תיטיב להודות הנשמה

אחר

יונה מעונה מהתען בשיחיה בזכרה ימי חגיה
ושמחה פסחיה חשבון ימי קצה ומספר ירחיה
ריחה ונשמתה ערבים שבחיך

מחרך

93

בפסח אקרא בקול זמרה נעימה

מהלל כל נשמה יקימנו לפניו שלישיה ובאו

בעיר שלם אמוניו שבוני בור וראו כבודו תוך מעוניו

ועננו שיר יקראו ליוצר שלוני :

אחר ליום ההסגר

בהיכל סוגרה כבת מלך פנימה ונעלמה כעלמה

לאל טוב זמרה אשר רוחו בחכמה תחיה כל נשמה

נשמת ישראל עמך מיחלים פדות וגאולה בחדשה

חיש תחיש להשמיעם בכל מסלה

את חג המצות שבעת ימים בשמחה

גדולה

נשמת בניך הלחוצים בקרב מוני בחדש הרש

בשר תבשרם משממי מעוני

לעשות בירושלים פסח ליי

נשמת כהניך ילבשו צדק אשר בן בוטחים בחדשו

ועדתך בציון יצלו ששים ושמחים

והלויים על שחיטת הפסחים

נשמת לחוץ ומחוץ שמשו חפר תטיב אמרי

יום מתחבא מפחד עם עצתו הפר

ויסקל באבנים ועפר בעפר

נשמת הנמה בשביו מיחל בו חפשו תטיב אמרי

יום ירחק אל מקדשו

כל היוצאת מדלתי ביתו החוצה דמו

בראשו

נשמת צעירי הצאן המפוזרים אנה ואנה בחדש וראש
משושת חוים לפני יושב קדם מעונה
אומרים ואלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנ

על קדיש

כבוד ינחלו בנים בשבי יצד עד כה לשמך ויחלו קל
מהר אקל סבלות מעם נענה ובבוד תוך מקהלות
עמי יחנה ולקול שועת מקולות צרים אענה
קולת יהללו ושמי יתגדל כי כן מעשה גדלו:

אחר

שער חנינה מרינו עלו · יפתח אלהים לדל שואלו
חזק בכל יום בדת פועלו · נושא לאביר עולו שרעלו
לבו ואליו בעול בוצלו · יקרא לחזק ידי כושלו
ישמח לבבו בהתהללו · בשמו יתגדל בהתגדלו

לברכו

זמירות אפצחה בתיק מקהל אמוני

אברך את י״י

פזירי עם סגולה בעז ויקר וגדולה בלב פנו מסלה

לאל מאין תחלה יהבו בין קהלה לשם קדשו תהלה

בריח שוחחה שאו ידיכם קדש וברכו את י״י:

אופן

יה שכינתך כלות אנשים אף אמונתך בקהל קדושים

אופני פלאו ושנאני מרומו כלם יחד יצבאו

שואלים אי מקומו שמים כסאו והארץ הדומו

מעריצים לשמו נערץ בסוד קדושים

הדוף ראגת אנוחים היות לחג שמחים וישירו פתחים

אשר אבלו ביצחים

וכהנים המשוחחים אזי יעלו זבחים ונאכל שם פסחים

בקדש הקדשים

אחר

שלש קדושה עורכים נגד שלשה הזמנים
דרכי שרפים דורכים משלשים קדוש ועונים
אחר משרתיו הולכים יחד ליחדך המונים
אחד כאחד את שמך יקדישו כי יאמרו קדוש שלשה

אחר

היכל ברום עולם רועשים גדודיך עם עוזך שבוח
מרכבות כבודך

מאורה

גדלה וסדרה חכי לצודך כיקל מהרה
יקרא באורך
זרחך ינשא כשיא ושפל קומי ואורי כיהן ערפל
טל כל לאומים כפה יאופל משלטו ומלכו אותך
באורך גלות והלכו גוים לאורך

אחרת

יונה בגנים יושבה הוגה
אלי דודה תלונות
מלב נבוחות שואבה תמשוך נכותה עם דנגורת :
ולציר אסיר עת כואבה תוחיל צרי אל יציר חזיונות
בא מועדך נגע תורך יום חפשך קרב ונשמע קול
דודך לשמך אשיבך רעיה כימי נעוריך להיכלו
לא טוב היותך עוטיה על משכנות פדתח יסכל
הן תאותך כהיה כל אוכליך תת למאכל יצדק
חזון לא יבא עוד מאור שמשך יהלכו גוים
לאורך

אחרת

כל פחיצח בפסח
יפצח ברעם שיר לצירו
כל עצמות משנאי פיצח אל ויכל שארו
עוד קרן משיחו יצמח יקל כר יקרו חושך אהלך
עת אשמח על ראשי לאורו

96

אהבה

בשורותי כעלות בשורותי אעלוז בשירתי

פרות שלח ליאל בנראות יעם מחלה הוצא לרבואות

וגדי נאלח

ישמיד להראות אות גבורתי לזכוה בנרותי לדורותי

אהבה כלולותי

אחרת

ארכו בשובי מועדו לשיב עודרי החיש לשיר

שודרי לעריץ קמי נדי פקדתי אותך בני לעליתך

משבי ובריתך למעני אזכרה לך בשבי ואשיבך

ציון אני איש ואל ארץ צבי אז אקרא אל עובדי

לשמיר מנרדי ואשיב לי שוקדי אוהבי ומיחדי

אחרת

חפשית תלכינא · ודדור לך אקרא ראקנך

תשובי כצפור ודרור · יום אקים מזיונך מרחוק יי׳

נראה לי חסד משכבתיך וארשתיך בשרק · כי אהבת

עולם אהבתיך

אחרת

הבו מיחליחים לפדותכם · ישעי אקרבה

אם בשובי איסר אתכם · בוקר באהבה

גאולה

ימין יי׳ הלואאת היית לעזור כעבדי איך
תטשנו היום בבזר מצוקותי לבדי התעוררי לך כמאז בליל
ישימון בצעדי ותגאלי אתי אסירך מבית עבדים
ותפדי :

להלל

כמה במאסרי עוזך לך אשמור
הומה בכנורי לערוך לך מזמור נלאה לשון שירי
מהללך לגמור

אחר

בורא כל יש מלא יש ומוצא יקר מזולל
סוד אלהותו וגבהותו וגבורתו מי ימלל
תהלות וגדולות מרומות וערך מסתולל
כי מיחל שמו להלל יוכל לגמור ההלל

אחר

במופי אהלל יה
בהידות וישיר מזמור

כמאזביצאת מכוף במועלי לנמור

ויאמר ההלל

מזמור עח

משכיל לאסף האזינה עמי תורתי הטו
אזנכם לאמרי פי אפתחה במשל
פי אביעה חידות מני קדם אשר שם במצרים
אותותיו ומופתיו בשדה צוען ויהפך לדם
יאוריהם ונוזלים בל ישתיון ישלח בהם ערוב
ויאכלם וצפרדע ותשחיתם ויתן לחסיל יבולם
ויגיעם לארבה יהרוג בברד גפנם ושקמותם
בחנמל ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשעים
ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת

מלאכי רעים יפלס נתיב לאפו ולא חשך ממות
נפשם וחיתם לדבר הסגיר ויך כל בכור במצרים
ראשית אונים באהלי חם ויסע כצאן עמו וינהגם
כעדר במדבר וינחם לבטח ולא פחדו ואת
אויביהם כסה הים ויביאם אל גבול קדשו הר
זה קנתה ימינו ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל
נחלה וישכן באהליהם שבטי
ישראל

להוצאת התורה

אתה כוננת זבול צאצאיך ומלאכת תבל ובריותיך
דברך הוא העושה פלאיך - אשר עשה את משה וא
אהרן זבורי קדושים לשמך בישעך שוררו תמימיך
נחית כצאן עמך ביד משה :
ואהרן

פסוקים

נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן שלח משה עבדו
אהרן אשר בחר בו גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה
אתה האל עושה פלא הודעת בעמים עזך ויך כל בכור
במצרים ראשית אונים באהלי חם ויוצא ישראל
מתוכם כי לעולם חסדו פדות שלח לעמו צוה
לעולם בריתו קדוש ונורא שמו וינחם בענן
יומם וכל הלילה באור אש ויביאם אל גבול קדשו הר זה
קנתה ימינו ועתה כמוהו

פרשה יום שני

וידבר יי' אל משה לאמר שור או כשב
או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת

אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליי׳
ושור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד
וכי תזבחו זבח תודה ליי׳ לרצונכם תזבחו ביום
ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יי׳
ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אני יי׳ ולא
תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל
אני יי׳ מקדשכם המוציא אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני יי׳ וידבר יי׳ אל
משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם מועדי יי׳ אשר תקראו אותם מקראי
קדש אלה הם מועדי ששת ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא
קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליי׳ בכל
מושבותיכם אלה מועדי יי׳ מקראי קדש

ב אשר תקראו אתם במועדם   בחדש הראשון
בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליי׳ ;
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליי׳
שבעת ימים מצות תאכלו ; ביום הראשון מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו ;
וידבר יי׳ אל משה לאמר   דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עומר
ראשית קצירכם אל הכהן   והניף את העומר
לפני יי׳ לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן ;
ועשיתם ביום הניפכם את העומר כבש תמים
בן שנתו לעולה ליי׳ ; ומנחתו שני עשרונים
סולת בלולה בשמן אשה ליי׳ ריח ניחח ונסכו
יין רביעית ההין ; ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו

עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם
חקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם :
וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את
עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה :
עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים
יום והקרבתם מנחה חדשה לי״י ממושבותיכם
תביאו לחם תנופה שתים שני עשרונים סולת
תהיינה חמץ תאפינה בכורים לי״י · והקרבתם
על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה
ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה לי״י
ומנחתם ונסכהם אשה ריח ניחוח לי״י ועשיתם
שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה
לזבח שלמים והניף הכהן אתם על לחם הבכורים
תנופה לפני י״י על שני כבשים קדש יהיו לי״י
לכהן וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש

יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם
בכל מושבותיכם לדורותיכם ובקצרכם את
קציר ארצכם לא תכלא פאת שדך בקצרך
ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם
אני יי אלהיכם וידבר יי אל משה לאמר דבר
אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד
לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא
קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם
אשה ליי וידבר יי אל משה לאמר אך
בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא
מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם
והקרבתם אשה ליי וכל מלאכה לא תעשו
בעצם היום הזה כי יום כפורים הוא לכפר עליכם
לפני יי אלהיכם כי כל הנפש אשר לא תענה
בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה וכל הנפש אשר

תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את
הנפש ההיא מקרב עמה   כל מלאכה לא
תעשו חקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם ;
שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשותיכם
בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו
שבתכם   וידבר יי אל משה לאמר ; דבר
אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש
השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליי   ביום
הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא
תעשו   שבעת ימים תקריבו אשה ליי ביום
השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה
ליי עצרת היא כל מלאכת עבודה לא תעשו ;
אלה מועדי יי אשר תקראו אתם מקראי קדש
להקריב אשה ליי עולה ומנחה זבח ונסכים דבר
יום ביומו   מלבד שבתות יי ומלבד מתנותיכם

ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר
תתנו לי״י אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחוגו את חג י״י שבעת
ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפרת
תמרים וענף וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם
לפני י״י אלהיכם שבעת ימים ז וחגתם אתו חג
לי״י שבעת ימים בשנה חקת עולם לדורותיכם
בחדש השביעי תחגו אתו בסוכות תשבו
שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכת
למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את
בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני
י״י אלהיכם ; וידבר משה את
מועדי י״י אל בני
ישראל ; //

הפטרה

וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה
וירושלים
ושלח מלכא וכנשו לותיה כל סבי יהודה
וירושלים
ויעל המלך בית יי וכל איש יהודה וכל יושבי
ירושלים אתו והכהנים והנביאים וכל
העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי
ספר הברית הנמצא בבית יי
וסליק מלכא לבית מקדשא דיי וכל גברי
יהודה וכל יתבי ירושלים עמיה וכהניא
וספריא וכל עמא למזעירא ועד רבא וקרא
קדמיהון ית כל פתגמי ספרא דקיימא דאשתכח

בבית מקדשא דיי׳ :

ויעמוד המלך על העמוד ויכרות את הברית
לפני יי׳ ללכת אחרי יי׳ ולשמור
מצותיו ואת עדותיו ואת חקותיו בכל לב ובכל נפש
להקים את דברי הברית הזאת הכתובים על הספר
הזה ויעמוד כל העם בברית

וקם מלכא על אסטונא וגזר ית קיימא קדם
יי׳ למהך בתר פולחנא דיי׳ ולמטר פקודוהי
וית סהדותיה וית קיימוהי בכל לבא ובכל נפשא
לקיימא ית כל פתגמא קיימא הדין דכתיבין על
ספרא הדין וקבילו כל עמא על ידהון קיי

ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת
כהני המשנה ואת שומרי הסף להוציא
מהיכל יי׳ את כל הכלים העשויים לבעל ולאשירה
ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלים

בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל ;

ופקיד מלכא ית חלקיהו כהנא רבא וית סגן
כהניא וית אתבמליא לאפקא מהיכלא
דיי כל מניא דעבידין לבעליא ולאשירתא ולכל
חיליה שמיא ואוקידינון מברא לירושלים במישר
קדרון ואוביל ית עפריהון בית אל

והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה
ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושל
ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות
ולכל צבא השמים

ובטיל ית כמריא דיהבו מלכיא דבית יהודה
ואסיקו בוסמין על במתא בקרויא
דבית יהודה ואסמו בוסמין ובסחרני ירושלים וית
דאסיקו בוסמין לבעלא לשמשא לסיהרא
ולמזלתא ולכל חילי שמיא

ויוצא את האשירה מבית יי מחוץ לירושלים
אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון
וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני
העם :

ואפיק ית אשרתא מבית מקדשא דיי ואוקיד
יתה בנחלא דקדרון ואדקא לעפרא
ורמא ית עפרן על קברי גליא

ויתץ את בתי הקדשים אשר בבית יי אשר
הנשים אורגות שם בתים לאשרה

ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את
הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע
ועד באר שבע ונתץ את במות השערים אשר
פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאל
איש בשער העיר :

אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יי בירושלים
כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם

ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליי
אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה

ופקיד מלכא ית כל עמא למימר עבדו פסחא
קדם יי אלהכון כדכתיב על ספרא
דקימא הדין

כי לא נעשה כפסח הזה מימי השופטים
אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי
ישראל ומלכי יהודה

ארי לא אתעביד כפסחא הדין מיומי נגודייא
דדנו ית ישראל וכל יומי מלכי ישראל
ומלכיא דבית יהודה

כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו
נעשה הפסח הזה אתעביד פסחא הדין קדם יי בירושלים :

ארי אלהין בתמני עשרה שנין למלכא יאשיהו
איתעביד פסחא הדין קדם יי בירושלים

וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים
ואת הגללים ואת כל השקצים אשר
נראו בארץ יהודה ובירושלים בער יאשיהו למען
הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר
מצא חלקיהו הכהן בית יי׳ :

ואף ית בדין וית דכורו וית צלמניא וית טעותא
וית כל שקוציא דהוו מתחזן בארעא
דיהודה ובירושלים פלי יאשיהו בדיל לקיימא ית
פתגמי אוריתא דכתיבין על ספרא דאשכח חלקיהו
כהנא בבית מקדשא דיי׳ :

וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יי׳
בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו
ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו

ודכותיה לא הוה קדמוהי מלכא דתב

לפולחנא דיי׳ בכל לביה [illegible] ובכל נכסוהי

בכל אוריתא דמשה ובתרוהי לא קם כוותיה ׃ וכמוהו

[illegible]

שלום

קבצו מלאכי שמים [illegible] אלפי הצבאות

שלום [illegible] ירושלים [illegible] מכם יי׳ צבאות

אחר

ושלום [illegible] שמחה [illegible] למעלי [illegible] שלום [illegible] זבול

[illegible] שלום לאהלי [illegible]

אחר

[illegible]

[illegible]

[illegible] יעבוד [illegible]

[illegible] שלום [illegible] עצם

[illegible]

[illegible]

פרשה יום שלישי

וידבר יי אל משה לאמר : קדש לי כל
בכור פטר רחם בבני ישראל באדם
ובבהמה לי הוא : ויאמר משה אל העם זכור
את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים
כי בחוזק יד הוציא יי אתכם מזה ולא יאכל חמץ :
היום אתם יוצאים בחדש האביב : והיה כי יביאך
יי אלהיך אל ארץ הכנעני והחתי והאמורי והחוי
והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ
זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת
בחדש הזה : שבעת ימים תאכל מצות וביום
השביעי חג ליי : מצות יאכל את שבעת
הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר
בכל גבולך : והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים : והיה לך

לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יי
בפיך כי ביד חזקה הוצאך יי ממצרים ושמרת
את החקה הזאת למועדה מימים ימימה והיה
כי יביאך יי אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך
ולאבותיך ונתנה לך והעברת כל פטר רחם ליי
וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליי
וכל פטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
וכל בכור אדם בבניך תפדה והיה כי ישאלך
בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד
הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים ויהי כי הקשה
פרעה לשלחנו ויהרג יי כל בכור בארץ
מצרים מבכור אדם ועד בכור
בהמה על כן אני זובח ליי כל פטר רחם
הזכרים וכל בכור בני אפדה והיה לאות על ידכה
ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יי ממ̄צרי
ממצרים מפטירין רבנן

פרשה יום רביעי

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך
אם חבול תחבול שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו
לו כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה
ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני אלהים
לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר מלאתך ודמעך
לא תאחר בכור בניך תתן לי כן תעשה לשורך
לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו וביום השמיני תתנו
לי ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא
תאכלו לכלב תשליכון אתו לא תשא שמע שוא
אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס לא תהיה
אחרי רבים לרעות ולא תענה על רב לנטות אחרי רבים
להטות ודל לא תהדר בריבו כי תפגע שור
אויבך או חמורו תועה השב תשיבנו לו כי תראה

חמור שונאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב
תעזב עמו : לא תטה משפט אבינך בריבו : מדבר
שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע :
ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים :
וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם
בארץ מצרים : ושש שנים תזרע את ארצך ואספת
את תבואתה : והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו
אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך
לזיתך : ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי
תשבות למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך
והגר : ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם
אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך :
שלש רגלים תחג לי בשנה : את חג המצות תשמור
שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד
חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני
ריקם : וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה

וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן
השדה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
האדון ייי לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב
חגי עד בקר ראשית בכורי אדמתך תביא בית ייי
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו :

ומפטיר והקרבתם

ט׳ יום חמישי היא התיבה אחה״ב בשבת חול המועד

פרשה יום ששי

וידבר ייי אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו בארבעה
עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו
בכל חקותיו ובכל משפטיו תעשו אתו וידבר
משה אל בני ישראל לעשות הפסח ויעשו את
הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין

הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יי את משה כן עשו
בני ישראל   ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם
ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני
אהרן ביום ההוא   ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו
טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן
יי במועדו בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם משה עמדו
ואשמעה מה יצוה יי לכם   וידבר יי אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש
או בדרך רחוקה לכם או לדורותיכם ועשה פסח ליי   בחדש
השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אותו על מצות
ומרורים יאכלהו   לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא
ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אותו   והאיש אשר
הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה
הנפש ההיא מעמיה כי קרבן יי לא הקריב במועדו
חטאו ישא האיש ההוא   וכי יגור אתכם
גר ועשה פסח ליי כחקת הפסח וכמשפטו
כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר

ורביעי והקרבתם

ליל שבת חול המועד

פיוט

קודם ברכו

ראשון לכל מועד · שם בו תעודות
יסעד לבב סועד · שלוש סעודות
לבא לאות ולעד · אן בו עבודות
כי אם לעבוד את שם יי׳

אחר

צור אשר בששה ימים · צבא רום ומטה שרף
ולמנוחות עולמים · יום השביעי ברך

ויאמר ברכו וערבית כנכתב
בליל ראשון ;

פיוט קודם ברכו

יעידון כל עבדיך לגדלך · כי אין חקר להילולך ושירך
קדישי אל תנו שבחות ודה · וברכו את יי׳ המבורך

ויאמר ברכו וערבית כנכתב בליל ראשון

תחנה לשבת שחרית

יחיש לחקים אמרו ומפעליו שבתו שחקים השם במלוליו
שכנו ארקים ארץ הדום רגליו נותן נשמה לעם עליה ;

אחר

שער אשר נסגר קומו פתחהו ויצבי אשר ברח אלי שלחהו
ההוא יפה עין אדום וטוב ראי דודי ורעי הוא קום מה משחהו

אחר

אסורים תעו כלות בלע והושם אז יום ביום לשוב לחפשם
ויצאו מכלות ומחבואות והחורים אשר התחבאו שם ;

מחרך

אשפוך שיחי לפניך רוחי אפקיד בידך נשמתי

אחר

אלי מגמתי לקראת כבודך כי רוחי ונשמתי אפקיד בי[דך]

אחר

בהיכל סגורה ... יבבת מלך פנימה
ונעלמה נעלמה לאל טוב זמרה אשר רוחי בחכמה
תחיה כל נשמה

נשמת הדופים רדופים לקריאת בשמך יצאתו תהדרך
לכבוד שמך בהסגד הובאו
ובבתי כלאים החבאו

נשמת שרודים טרודים לא נשאו ראשם תשבחך
והיום יצאתו לבקש על נפשם
מן החורים אשר התחבאו שם

נשמת יחידים בודדים בין גוי נבל ומתעקש תיחדך
באמרי אלי אתה לאלילים חשבת מוקש
ודמו מידך אבקש

נשמת יראיך ידידת מים דעי תיחדך
יום תחלת מרגועי
ויברך אלהים את יום השביעי

נשמת צבאות נוחלי אשלבת תצדקך
יום מנוחה מכל מלאכה נשבת
על כן בירך יי את יום השבת

נשמת בוטח בך בין צרי לחצנו — ח — תרגלן
במקום מוספה שיח שפתה תשודרנו
ביום השבת ביום השבת יערבנו

נשמת מפוזרים מצפון וים — יאדרון
מהרה חושה לגאלם כאז עשית אל
תינוקים אומרים ואלו פינו מלא שירה כים ;

עלי קדיש

אחד גדול כח — כפי נאמו יתגדל
שוכן לבדו קם וקדוש שמו יתגדל
עלי לאל אשר שבת

יום זה המכובד מכל ימים — זכי בו שבת צור עולמים
ששת ימים תעשה מלאכה — ויום השביעי לאלהיך
שבח נותנים אלים ותרשישים — לאל אשר מכל המעשים

תופן

אורה אל נגלה נגלה — לכל כי מעבדו

הנסתר מכל ומלא · כל הארץ כבודו

אופנים ישתחוו לו · איש ממקומו ועזו

זה אל זה בנעים קולו · כל הנקדש בכבודו

אחר

צבא שחק וחיות ושרפים · הלא נלאו לחקור איפה זיו יקרו

מאורה

אותות אבות ערוכות · בכל הם שמורות

נודע לאל הליכות · לא ידעתי ספירות · שוכנות נות חשובות

לילה ויום מבורכות · יוצר המאורות

אהבה

יום קם דברו הטוב מנוף והעלה · זרע בחיר יען אשר אהב סלה

זולת

אזכיר חסדי אל · עת השמיעני ששון ושמחה

בקול רנה ותודה · כבוד לשמו ההאשיחה ביום שבת קדש

גמול טוב בר אשוחחה · ברוך יי אשר נתן מנוחה //

דגלים עד לא הקים חסדיר למו · זמן להשפיע בטעמו ונחלידה

אומן ביום שבת קדש זכרו · על כן את מך ברוך יי לעולם

אמן ואמן

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך
ואין דומה לך

אנכי לי״י אשירה וכבודית מים אעירה ונבוכות בראשית או

אלה הדברים אשר דבר משה

בתחלה אמר הצור ויהי אור יצור ומזה האצור

קרן עור פני משה

רקיע ויבשה עשה והצמיח בסוד נכסה ומאורות ברקיע נשא

כאשר דבר י״י ביד משה

הוציא ממים חיות ומארץ נפשות וגויות ועדרים נאמנים תושיות

וגם האיש משה

מעדן חוטאים מוצאים ושמה היו מנבאים מבני סודית נפלאים

ויאמינו בי״י ובמשה

סבה לתמים היתה ירד ממצרים ויאתה וברכתו לבניית באתה

הברכה אשר ברך משה

ויקם מלך שונה ויהי לעמו מתאבה וירא מלאך הסנה

ויקרא אל משה

חמושים מפרך יצאו [illegible] ורודפיהם אחריהם באו

[illegible]

זדוח

[illegible] נאמן [illegible] ואבתנו

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין

[illegible] דומה לך [illegible]

[illegible]

גאולה

[illegible] במקום [illegible]

[illegible]

[illegible]

להלל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מזמור קז

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו יאמרו גאולי יי
אשר גאלם מיד צר ומארצות קבצם
ממזרח וממערב מצפון ומים תעו במדבר בישימון דרך
עיר מושב לא מצאו רעבים גם צמאים נפשם בהם
תתעטף ויצעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם
ויצילם וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב יודו
ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם כי השביע נפש שוקקה ונפש
רעבה מלא טוב ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל
כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו ויכנע בעמל לבם
כשלו ואין עוזר ויזעקו אל יי בצר להם ממצקותיהם
יושיעם יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק
יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם כי שבר דלתות נחשת
ובריחי ברזל גדע אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם
יתענו כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות
ויזעקו אל יי בצר להם ממצקותיהם יושיעם ישלח
דברו וירפאם וימלט משחיתותם יודו ליי חסדו ונפלאותיו

לבני אדם׃ ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה׃
יורדי הים באניות עושי מלאכה במים רבים׃ המה ראו
מעשי יי ונפלאותיו במצולה׃ ויאמר ויעמד רוח
סערה ותרומם גליו׃ יעלו שמים ירדו תהומות נפשם
ברעה תתמוגג׃ יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע׃
ויצעקו אל יי בצר להם וממצוקתיהם יוציאם׃ יקם סערה
לדממה ויחשו גליהם׃ וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז
חפצם׃ יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו׃ ישם
נהרות למדבר ומוצאי מים לצמאון׃ ארץ פרי
למלחה מרעת יושבי בה׃ ישם מדבר לאגם מים
וארץ ציה למוצאי מים׃ ויושב שם רעבים ויכוננו
עיר מושב׃ ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי
תבואה׃ ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט׃ וימעטו
וישחו מעוצר רעה ויגון׃ שופך בוז על נדיבים
ויתעם בתהו לא דרך׃ וישגב אביון מעוני וישם

כצאן [illegible] וכל עולה [illegible]

[illegible]

[illegible]

להוצאת התורה

[illegible]

אחד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פסוקים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ושוכנות בקרב הארץ אשר שם [illegible]
[illegible]
[illegible] לבנים
[illegible] ועתה קומה יי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ויאמר משה אל יי ראה אתה אמר אלי
העל את העם הזה ואתה לא הודעתני
את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם
מצאת חן בעיני ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך ה
הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך
וראה כי עמך הגוי הזה. ויאמר פני ילכו והנחתי לך.
ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה. ובמה
יודע איפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך
עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה.
ויאמר יי אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה

כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם ויאמר הראני נא
את כבודך ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי
בשם יי לפניך וחנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר
ארחם ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני
האדם וחי ויאמר יי הנה מקום אתי ונצבת על הצור
והיה בעבור כבודי ושמתיך בנקרת הצור ושכותי כפי
עליך עברי והסירותי את כפי וראית את אחורי
ופני לא יראו
ויאמר יי אל משה פסל לך שני לוחות אבנים
כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר
היו על הלוחות הראשונים אשר שברת והיה נכון
לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש
ההר ואיש לא יעלה עמך גם איש אל ירא בכל
ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא :
ויפסל שני לוחות אבנים כראשונים וישכם משה
בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יי אתו ויקח בידו
שני לוחות אבנים וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא

בשם ה׳ ויעבר ה׳ על פניו ויקרא ה׳ ה׳ אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נשא
עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על
בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים וימהר
משה ויקד ארצה וישתחו ויאמר אם נא מצאתי
חן בעיניך ה׳ ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו ויאמר הנה אנכי
כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נ
נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר
אתה בקרבו את מעשה ה׳ כי נורא הוא אשר אנ
אני עשה עמך שמר לך את אשר אנכי מצוך היום
הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי
והחוי והיבוסי השמר לך פן תכרת ברית ליושב ה
הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך
כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת
אשריו תכרתון כי לא תשתחוה לאל אחר כי ה׳
קנא שמו אל קנא הוא פן תכרת ברית ליושב

וזנו אחרי אלהיהן וזבחו לאלהיהם וקרא לך
ואכלת מזבחו ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו
אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן אלהי
מסכה לא תעשה לך את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד
חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים
כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור
ושה ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה
וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם
ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש
ובקציר תשבת וחג שבעת תעשה
לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן
יי אלהי ישראל כי אוריש גוים מפניך
והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך
בעלתך לראות את פני יי אלהיך שלש פעמים בשנה
לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח

116

חג הפסח ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי

אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

והקרבתם אשה עולה ליי פרים בני בקר

שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני

שנה תמימים יהיו לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן [illegible] לכבש

האחד לשבעת הכבשים . ושעיר חטאת אחד לכפר

עליכם מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד [illegible]

את אלה כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה

ריח ניחח ליי על עולת התמיד יעשה ונסכו וביום השביעי

מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה

לא תעשו [illegible]

[illegible]

[illegible]

ההפטרה

היתה עלי יד יי ויוציאנו ברוח יי ויניחנו בתוך ה
הבקעה והיא מלאה עצמות
שרת עלי רוח נבואה מן קדם יי ואפקני ברוח
נבואה דשרת עלי מן קדם יי ואשרינני
בגו בקעתא והיא מליא גרמי
והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על
פני הבקעה והנה יבשות מאד
ואעברני עליהון סחור סחור והא סגיאן לחדא על
אפי בקעתא והא יבישן לחדא
ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה
ואמר אדני יי אלהים אתה ידעת
ואמר לי בר אדם הייחון גרמיא האלין ואמרית
יי אלהים אתה ידעת אתגלי קדמך
ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת

אליהם

אליהם העצמות היבשות שמעו דבר י'

ואמר י' אתנבי על גרמיא האילין ותימר להון

גרמיא יבישיא קבילו פתגמא דיי

כה אמר י' אלהים לעצמות האלה הנה אני

מביא בכם רוח וחייתם

כדנן אמר י' אלהים לגרמיא האילין הא אנא

מעיל בכון רוחא ותיחון

ונתתי עליכם גידים והעליתי עליכם בשר וקרמתי

עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם

כי אני יי

ואתן עליכון גידין ואסק עליכון בשרא ואקרום

עליכון משכא ואתן בכון רוחא ותיחון ו

תדעון ארי אנא יי

ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש

ותקרבו עצמות עצם אל

עצמו

ואתנבית כמה דאתפקדית והוה קל באתנבאותי
והוה זיע וקריבו גרמיא [illegible] גרמיא

וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם
עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם

וחזית והא עליהון גידין ובסרא סליק וקרם
עליהון משכא מלעילא ורוחא לית [illegible]

ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם
ואמרת אל הרוח כה אמר יי אלהים
מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו

ויאמר לי אתנבי לרוחא אתנבי בר אדם ותימר
לרוחא כדנן אמר יי אלהים מארבע
רוחיא אתאי רוחא ועולי בקטיליא האלין וייחון

והנבאתי כאשר צוני ותבא בהם הרוח ויחיו ויקמו
על [illegible] סגי [illegible]
[illegible] על רגליהם חיל גדול
מאד מאד

[illegible]בית [illegible] כמוה תקיעות ועלת בחזיונ[illegible] חזיו נקברין
על תליותין משריין סגיאין לחדא

ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית
ישראל המה הנה אומרים יבשו
עצמותינו ואבדה תקותינו נגזרנו לנו

ואמר לי בר אדם גרמיא האילין כל בית
ישראל אינון הא איכון אמרין יבישו
גרמנא ופסק סברנא אבדנא לנא

לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר יי אלהים
הנה אני פותח את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל
אדמת ישראל

בכן אתנבי ותימר להון כדנן אמר יי אלהים
הא אנא פתח ית קבריכון ואסיק
יתכון מן קבריכון עמי ואעיל יתכון
לארעא דישראל

וידעתם כי אני י׳ בפתחי את קברו[illegible]לותי
אתכם מקברותיכם עמי

ותדעון ארי אנא י׳ אפתח ית קבריכון ואסיק
יתכון מקבריכון עמי

ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על
אדמותכם וידעתם כי אני י׳ דברתי ועשיתי
נאם י׳

ואתן רוחי בכון ותיחון ואשריתכון על
ארעכון ותדעון ארי אנא י׳ גזרית
במימרי ואקיים אמר י׳

ונתתי

שלום

אתה שלום ושמך שלום וכל אשר לך שלום ישמיעני זה יי
שלום ועמי אל מקומו יבא בשלום
ושב שביו וישב בנוה שלום עושה שלום יחזק במעוזי יעשה
שלום

אחר

מבשר עיר ציון החישה צור אליה

עד מה אל בציון תשכון זאת המוריה

כלה אדום באדום תעשה ובישמעאל ובבל פלך מלך ימלון

בישראל ועלו מושיעים אשר היה לשריאה על אדמת קדש

עם משיח ואליה

ליל ראשון מחול המועד

אור בלי צגר ותשם אלי ואנגהו כי אתת קראתיו אדמה

ואברכהו

ליל חשע

ר פיוט קודם ברכו

יעידון כל עבדיך לגדלך כי אין חקר להילולך ושירך

קדושי אל תגרש בחיתורה וברכו את יי המבורך

אחד

עוד אתכה פדיון למתי מעוני

האומרים יום יום ברוך יי

ויאמר ברכו וערבית כנכתב

שלום משבת חול המועד של פסח

אל ממרומו	יקרא לעמו	יום על מקומו	יבא בשלום
נדרי אביא	ושירי אצביא	כי לבית אבי	שבתי בשלום
כי גיל חמד	ושודדים דמו	[illegible] נדמה	גאות השלום
מלך יעצור	ויקחו יבצור	וייצר תיצור	שלום שלום
שומה ישבו	ולרוב ירגנו	והתענגו	על רוב שלום
היום לעיני	יגלה אתי	קול רם יי	תשועות שלום
קרב מחזה	ומאמר תורה	במקום הזה	אתן שלום
טוב ועוד שלום	רצו עור עלום	אתה שלום	יביתך שלום
נבאים ישובתם	כי נמכרתם	תשמעו אתם	עלו לשלום
חזק אלמי	ואמץ עצמי	יישב עמי	בנוה שלום

ויאמר קדיש שלם וברכו

תם

רשות

הזק יחידתי לשירי שועה ומנחת זבחי לך שבחי יערבו

אחר

שחר לך אשפוך נפשי בשירי אודה לצור ישעי וסובלי

היצור לאל אמת שדה אנושי בידו תפארת רקמו

מחרך

כל הנשמה תהלל בסלסליה רוקע האדמה ומציב גבוליה

נותן נשמה לעם עליה

נשמת ישורון ישורר לכשגב בהדרכו תיחדך

יחיד ממכשפיל גאים לתעצומו

יי איש מלחמה יי שמו

נשמת סגולים חזו חשק בראיים תסלסלך

פותחים שיר לאל חי וקיים

סוס ורכבו רמה בים

נשמת סודים אשר יצאו מאנחה לרוחה תפארך

סדיין עקב נאמנת לשלחה

פתחת שקיות אורני שבחה

נשמת בחירים מצפצפים שירים ערבים חיים יברכון

בוהצ פיים לפני חי לך נתיבים

פים דרכך ושבילך במים רבים

נשמת תבוניים מפוזרים תקבצם מצפון ונלים פתולין

שבחיתנו למשביח שאון ימים נדכים

אומרים ואלו פינו מלא שירה כים

לקדיש

שעה ניבדל מאהלו נבדל בפיו יגדל

שמך ויתגדל

קחה כדת בחכמת ובין שנעד לך ישמת בפיו בעת יצער

בך יבטח יום יום עני יסער בנשאו הל מעגל לעינין גל

ורעת גל על נדחך תגל

שמחיך גיל עמי כשות דישך ובחליל הלל בבא חפשך

ראה בעליל שמשך תשורחשך ארום תאבל כי לעשות תוכל

[illegible] והכל [illegible] לאבות ומבל [illegible]

יוצר

שתה גבול לים וכל מעלות [illegible] גבול הכל ויקץ היצבת
מידך הכל [illegible] עת תאן לכל [illegible]
[illegible] שכוך במעלה [illegible]

לברכה

יפי שירי ומנעמי רנני [illegible] נהגיני וקולי התחנני
קהל יעקב בלבב טוב ירכם ח׳ ישישו קדש ויברכו

[illegible]

אחרי

[illegible] אלהים [illegible] לך [illegible]

אופן

מי אל כמון נאדר בקדש [illegible] עד [illegible] על עם קדש

מאורה

אור [illegible] לבבי [illegible] בריתלי,

ערוכה אור ברית לי בין ארני נביאי אור להאיר לי נתיבי
אור לישע המוני נר לרגלי דברך אור לבבי ועיני

אהבה

מועד פדות אחרו ריטי פדותי ארכו אי רחמים נכבשו
עלי ודית מכו אי מופתים עברו אותי נחסד משכו
אחריתי לי רתח י׳ נשבה חיל רודפי מולי

תכסה אהבה

זולת

ארומם אלהי ואגדל אשר לו הגדולה יום פתח נס גאל עדה
מרודה וקהלה דלה אביע נסיו אשר עשה להם לשם ולתהלה
לפנים בישראל על הגאולה
נגף וחנם הקשיחו לבם ברוע מעללים והרע מוסר פרע לדבר בני
אלים עד קום אל קנא ובנוח הרבה מופתיו זה עשרת רגלים
וינגע י׳ את פרעה נגעים גדולים
ישרו דרכי אל ישראל בן ישיחון בכל דור יתר בקדמו לפריץ בכל
עררינו פרץ עם מי קם לגדור מלך גדול י׳ לכן בת פסיסי מולבות

קם על נוף במלחמה לערוך ולעדור תתקפהו במלן עהיד
לבידור
סדר עמי מבוף ברכוש גדול בכסף וזהב ובזם וחליה ויהפ
לבב פרעה ועבדיו באון ורמיה ויאמר אל עמו מה זאת עש
לשלח מן השביה איש את עבדו ואת שפחתו העברי
והעבריה
פרעה רדף אחריהם בחיל כבד רכב ופרשים נהם לפניהם
סוער עליו רועשים ומתגעשים אך העם ישראל חיל גד
טף ונשים יפרדו יהיה לארבעה ראשים
נאם פרעה מדוע בשביו חרוך לשונך ראה עמרם דואב ודוי
מפני מצרים ומפניך לכל זמן ואיך אתה תדבר משפטיך ודיניך
ישפוט יי ביני ובינך
גלה עלים סוף האל תמים דעים כי להראות כבודו לעמו
רקע רקיעים ולעצור כל שבט ושבט לבדו גדר מיצולות
ים לפני בתי יעקב הנושעים ויקרעיה לשנים עשר
קרעים
מחוץ רחב שר הים לבדו וחלו כי התחנן בכם שנבואם כי
מיכאל שרינו יכבה הדים להראות לרוהב ערבים ויען צור פ

ו״ פתח שמים שפתי ואני אשימם רוברותבים

נגידי שיר אבירך במקהלות לאל נעלה על כל ההלודת
ואתן גודל לעושה גדולות כל הנחלים הולכים
אלהים

יחיד נמצא וקדמון יצר קדומה אצלו אמון מעין כל
חי נעלמת בארמון תהום אמר לא בי היא וים

יחידה ואין שנית ליצדה ואין ערך ודמיון לנאון
מחמדה ארוכה מארץ מדה ורחבה
מני ים
צר ויצר עולם בחסדו ורקע אדמה ואין עוזר
לנגדו נוטה שמים לבדו ודורך על במותי
ים

לענו צוה כנפך תפרוש וברוב גאוני קמי תערוץ
והוצא עמי במצרים ומפתרוס ומחמס ומאיי
הים

יחיד נהם כאריה   מי זה אשר יעבריו מציל יהיה
ומידו גואלו איה המעלם מים ויעזו אראך
תנין נפלאות אחוך   שור שחקים ועוזו אראך
שאל נא בהמות ותורך ויספרו לך דגי הים
בני פתח מכבליך   ואם תשמיע יגוף גבוליך וישפיל
גאות מושלך   מושל בגאות הים
נפלאות הראה בהם   ויוצא עמי מיד לוחציהם
וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חונים
על הים
הרדו עמי וחלו פני אל   ובדבר יי גואל בקעים ובני
ישראל הלכו ביבשה בתוך הים
זדים התגלגלו בשואה   שוררו המוני שירה נפלאה
אשירה ליי כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים
קראו שירות ערבות   במדבר ובערבות לרוכב ע
ערבות   כי מרכבות פריצה וחילו ירה בים
אל מי למרביץ קבץ גולים   כקדם בצאתם לעורר

מהללים שירה חדשה שיבחו גאולים לשמך
על שפת הים

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך
ואין דומה לך

גאולה

ארבעה עמדו על הים צור ציר צאן וצר צר
הציק לצאן וצאן הצעק לציר וציר חנן לצור וציר
צוה לציר צא חלץ צאני מיד צר צור ישראל
קומה לעזרת אל ופדה בנאמך יהודה ו
וישראל

להלל

הראנו ידו הנפלאה על שפת הים נוראה אשירה
לי״י כי גאה גאה בזמירות נריע לו

דהרות אבירים באדירים נפלו וכעופרת במים

רבים צללו׃ ודורשי יי שמו יהללו כנבל עשור
זמרו לו

ויאמר ההלל

מזמור סו

למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל
הארץ זמרו כבוד שמו שימו
כבוד תהילתו׃ אמרו לאלהים מה נורא מעשיך
ברוב עוזך יכחשו לך אויבך כל הארץ ישתחוו לך
ויזמרו לך יזמרו שמך סלה לכו וראו מפלאות אלהים
נורא עלילה על בני אדם הפך ים ליבשה בנהר
יעברו ברגל נשמחה בו׃ מושל בגבורותו עולם עינין
בגוים תצפנה הסוררים אל ירומו למו סלה ברכו׃
עמים אלהינו׃ והשמיעו קול תהלתו השם נפשנו בחיים
ולא נתן למוט רגלנו כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף
כסף הבאתנו׃ במצודה שמת מעוקה במתננו׃ ה

125

ע
ר
ב

127

להוצאת

התורה

שובה אלהי שבות עמים למישור באו עדיך
זכרה נא צדקת תמימים מאזהין ידידך ו
ולחסדי דוד עבדך מלכי ארץ ישתחוו לך
כישמעו הוד פיך הופעת על עבדך ובמצהלותם
ידו גדלך נוראות נפלאות מעשיך נ
נגלה בסיני כבודך

פסוקים

יי אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי
דוד עבדך בעבור דוד עבדך אל תשב
פני משיחך בעבור כי עמך מקור חיים באורך
נראה אור כי נר מצוה ותורה אור ודרך
חיים תוכחות מוסר עץ חיים היא למחזיקים

בה ותומכיה מאושר פקודי יי ישרים משמחי
לב מצות יי ברה מאירת עינים אזכור מעללי
יה כי אזכרה מקדם פלאיך אלהים בקדש
דרכך מי אל גדול כאלהים אלהים בצארתך
לפני עמך בצעדך בישימון סלה ארץ
רעשה גם שמים נטפו מפני יי זה סיני מפני א
להים אלהי ישראל מלכי צבאות ידודון
ידודון ונות בית תחלק שלל רכב אלהים
רבותים אלפי שנאן יי בם סיני ב
בקדש

וא ועתה קומה יי וכולי

פרשת היום

בפ׳ יתרו

בחדש השלישי לצאת בני ישראל
מארץ מצרים ביום הזה
באו מדבר סיני

128

בירחא תליתאה לזמן אפקותהון דבני ישראל פריקין מן ארעא דמצרים
הידזמן יומא הדין עלו מדברא דסיני

ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סינ ויחנו במדבר ויחן שם ישל נגד ההר

ונטלו מרפידים ואתו למדברא דסיני ושרו במדברא ושרו תמן ישראל לקביל טורא

ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו מן ההר לאמר כה תאמר ותגד לבני ישראל

ומשה סליק למתבע אולפן מן קדם ד״י וקרא ליה דביריא ד״י מן טורא למימר כדנן תימר לאנשי ביירתיה דיעקב ותהני לשבטיא דישראל

אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם

אלי

אתון חמיתון ית מה דאתפרעיה מן מצראי
וטענית יתכון על ענני יקר שכנרתי
הי׳ך על גנדפי נשרים קלילין וקריבית יתכון
לעולפן אוריתי

ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם
את בריתי והייתם לי סגולה מכל
העמים כי לי כל הארץ

וכדו אם שמוע תשמעו לקל ממרי ותטרון
ית קיימי ותהון לשמי עם חביבין חין
סגולה מכל אומיא ארום די׳ היא כל
ארעא

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש
אלה הדברים אשר תדבר אל
בני ישראל

ואתום תהון לשמי מלכין דכהנין ואמא
קדישא אלין שבא דברייא די

חפץ בי   יגמלני   יי בצדקתי כבור
ידי ישיבלי   כי שמרתי   דרכי יי   ולא
רשעתי מאלהי   כי כל משפטב לנ
לנגדי וחוקותיו   לא אסור ממנה   ואהיה תמים
לו ואשתמרה   מעוני   וישב יי
לי כצדקתי   כבורי לנגד עינו   עם חסיד
תתחסד   עם גבור תמים
תתמם   עם נבר תתבר   ועם עקש תתפל
ואת עם עני   תושיע ועינך
על רמים תשפיל   כי אתה נרי   יי   ויי יגיה
חשכי   כי בך ארוץ גדוד
באלהי אדלג   שיר האל תמים   דרכו אמרת
יי צרופה   מגן הוא לכל   החוסים בו
כי מי אל   מבלעדי יי   ומי צור זולתי
אלהינו   האל מעוזי חיל
ויתן תמים דרכי   משוה רגלי   כאילות
ועל במתי יעמדני   מלמד ידי
למלחמה   ונחת קשת נחושה   זרועתי

ותתן לי מגן ישעך וענתך
תרבני תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו
כרסולי ארדפה אויבי
ואשמידם ולא אשוב עד כלותם
ואכלם ואמחצם ולא יקומון
ויפלו תחת רגלי ותזרני חיל
למלחמה תכריע קמי תחתני
ואויבי תתא לי עורף משנאי אצמיתם
ישעו ואין מושיע אל יי ולא ענם
ואשחקם כאפר ארץ כטיט חוצות אריקם
ארקעם ותפלטני מריבי עמי
תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני
בני נכר יתכחשו לי לשמוע
אוזן לי ישמעו בני נכר יבלו ויחגרו
ממסגרותם חי יי וברוך צורי
וירום אלהי ישעי האל הנתן נקמות
לי ומוריד עמים תחתני
ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני

מא״י מאיש חמסות תצילני על כן

על כן ארד בגוים ולשמך אזמר

מגדול ישועות מלכו ועושה חסד

למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם

משגה למעבד פורקן עם מלכין ועבד טיבו למשיחיה

לדוד ולזרעיה עד עולם

מגדול ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו

עד עולם

שלום

רחש תנין לוחשי אמוני העתירו בעדי ובעד כל

המוני אשמעה מה ידבר האל יי כי ידבר שלום

קמו לרודפם וישקעו בים ולא נודע מקומם אים

וכל ישראל בעוז חי וקיים על מקומו יבוא בשלום

שירה חדשה שירות תמימות זמרו יחד לא נקמות

קדוש יתן עוז ותעצומות יי יברך את עמו בשלום

ויאמר קדיש שלם וברכו ועלינו לשבח

ליל שיר השירים

אשיר במישרים את שיר יי קול מהלל
ארים כי רם יי למקדשו נגלה
יפיו וטובו כי הברכה בו צוה יי׳

ויאמר ערבית כנכתב בליל ראשון

רשות לשחרית

שורש בנו ישי עד אן תהי נקבר הוצא לך פרה
כי הסתב עבר האיש לבוש בדים לשאול ואיך
יגלה הקץ והוא צוה סתום וחתום דבר

מהרך

רוח ששוני וחן מנעני הפיחי גני יזלו בשמיו
מהר כורי וגבעת הלבונה צפון עורי ובואי
תימנה אולי עפרי ירד לגנה לאכול פרי
וללקוט שושנה וכימי עלומיו יחדש ימיו

135

יהכל פעלת ובכל משלת
כי עלי כל נדלת

אחר

אור כבודך האיר צור אשוני טוחי
על לבבי הכיר כי בידך כל חי ואחשוב הזכיר
עוזך בשבחי שב וראה חכי כי לספר חדל
כחרלה נפשי כי ראתה כי גדול

אחר

קול מהלל יגדל היום ושיר חדש פי יענה
תמיד ויתגדל שמך ויתקדש במחנה כ

כלו לך דורשי לבי וגם עיני ולזכרת כל
תאות נפשי ואתנה פני לדבירך ולהר מרום
קדשי חורב וגם סיני ולעירך ציון יפה מכלל
שדה אשר נחרש בו נענה

לברכו

השתחוי וברכי לפני צור מעוני ותחללי נפשי
את יי׳

אחר

שמים וחילם ובני אדמה לעולם אב אחד
לכלם ושמו מבורך לעולם

ויאמר יוצר אור עד אחר העמידה

אופן

יעריצו אֵל מלכי בקדש שרפים ואופנים וחיות
הקדש

אחר

להבות כבוד אֵל חוצבו ברעיוני עד פעליו
השיק מהלל בהגיוני כלם בקול טעם מהללו
יחדישו יום יום בטוב טעם נעמו יקדשו קדוש
בכל פיעם יענו וישלשו. בהם בהיכלות יענו
בתוך מחני שפה ברורה לקרוא כלם בשם

134

יי

מאורה

אמרות האל אמרות טהורות מפנינים הם יקרות
בלבבות הם צרורות בנפשות הם קשורות
היא לך עדים ברורים מלאו כל הר וגבע גם
בשורות כל יצורים יש להם חותם וטבע זה
לעומת זה סדורים זה הרי שבע לשבע כאשר
שבע מאירות לשבע המנורות עם לעיני
מאירות לחזות את המאורות

אחרת

צ׳ זכור לנו היום ברית סיני נסה עלינו
אור פניך יי

אחרת

יומם ולילה אהללייי האיר אור
פניו אל עבר פניו יום בא משעיר יזרח מסיני
בואו נא וראו. כי אורו עמי

אהבה

אוהל רחמיך נטיתו למכסה ‏ אל עם רחמיך קדמך
בסיני בנעשה ונקרא אל שמך
כי נפזר כמו שה ‏ שובבה אל כבוד לעדנה בית
אהובה

זולת

אגיד חסדי אלהי וצדקותיו אשר עשה לעמו אביע
בבואו מרבובות קדש וזרח משעיר ומפארן הופיע
גם מעמד הר סיני אזכור עליו כבוד אל הרגיע ‏ מקום
אשר דבר המלך ודתו מגיע
דתו אלפים שנה נבראה טרם ברא עולמו ‏ היו
בה שעשועיו משחקת לפניו דבר יום ביומו ‏ ו
ובאש שחורה על גבי אש לבנה עמדה בתוכה
במרומו ‏ באהלי קדר כיריעות

שלמה

שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה
ההיא והנחת בשעריך ובא הלוי כי אין לו חלק
ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
ואכלו ושבעו למען יברכך יי אלהיך בכל מעשה ידך
אשר תעשה מקץ שבע שנים תעשה שמיטה
וזה דבר השמיטה שמוט כל בעל משה ידו אשר
ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו א כי קרא
שמטה ליי את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את
אחיך תשמט ידך אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך
יברכך יי בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה רק אם שמוע תשמע בקול יי אלהיך לשמור
לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום
כי יי אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים
ואתה לא תעבוט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשולו
כי יהיה בך אביון מאחד שעריך בארצך אשר יי אלהיך
נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ידך האביון
כי פתוח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מ
מחסרו אשר יחסר לו השמר לך פן יהיה דבר עם
לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה
ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך

●אל יי והיה בך חטא נתון תתן לו ולא ירע לבבך
בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך
בכל מעשך ובכל משלח ידך   כי לא יחדל אביון מקרב הארץ
על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך
לעניך ולאבינך בארצך   כי ימכר לך אחיך
העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
תשלחנו השביעת תש' לחפשי מעמך   וכי תשלחנו חפשי
מעמך לא תשלחנו ריקם   העניק תעניק לו מ
מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יי אלהיך תתן
לו   וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך
יי אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום ו
והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת
כי טוב לו עמך   ולקחת את המרצע ונתת באזנו
ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה
כן   לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מ
מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך
יי אלהיך בכל אשר תעשה   כל הבכור אשר
יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליי אלהיך לא
תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך לפני יהוה
אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה

אתה וביתך וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום
רע לא תזבחנו ליי אלהיך בשעריך תאכלנו
הטמא והטהור יחדיו כצבי וכאיל רק את
דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים
שמור את חדש האביב ועשית פסח ליי אלהיך
כי בחדש האביב הוציאך יי אלהיך ממצרים לילה
וזבחת פסח ליי אלהיך צאן ובקר במקום אשר
יהוה לשכן שמו שם לא תאכל עליו חמץ ש
תאכל מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים
למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי
חייך ולא יראה לך שאור בכל גבלך שבעת
ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום
הראשון לבקר לא תוכל לזבח את הפסח באחד
שעריך אשר יי אלהיך נתן לך כי אם אל המקום
אשר יבחר יי אלהיך לשכן שמו שם תזבח את
הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ובשלת
ואכלת במקום אשר יבחר יי אלהיך בו ופנית בבקר
והלכת לאהליך ששת ימים תאכל מצות וביום
השביעי עצרת ליי אלהיך לא תעשה מלאכה ש
שבעת שבעות תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל

לספור שבעה שבועות ועשית חג שבועות ליי
אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך
יהוה אלהיך ושמחת לפני יי אלהיך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר
והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר
יבחר יי אלהיך לשכן שמו שם וזכרת כי
כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים
האלה חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים
באספך מגרנך ומיקבך ושמחת בחגך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך שבעת ימים תחוג ליי אל
היך במקום אשר יבחר יי כי יברכך יי אלהיך בכל
תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אך שמח ש
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה
אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות
ובחג הסכות ולא יראה את פני יי ריקם איש
כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר
נתן לך

והמפטיר והקרבתם כמאתמל

ויאמר ההפטרה והברכות

בבית ה'

וסליק מלכא לבית מקדשא דיי' וכל גברי יהודה וכל
יתבי ירושלם עמיה וכהניא וספריא וכל עמא ל
למזעירא ועד רבא וקרא קדמיהון ית כל פתגמי ספרא
דקיימא דאשתכח בבית מקדשא דה'

ויעמוד המלך על העמוד ויכרות את הברית לפני יי'
ללכת אחר יי ולשמור מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו
בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת
הכתובים על הספר הזה ויעמוד כל העם בברית

וקם מלכא על אסתונא וגזר ית קיימא קדם ה' למהך בתר
פולחנא דה' ולמטר פקודוהי וית סהדותי וית קימוהי בכל
לבא ובכל נפשא לקיימא ית כל פתגמא קיימא הדין דכתיבין
על ספרא הדין וקבילו כל עמא עליהון קיים

ויצו המלך את חזקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה
ואת שומרי הסף להוציא מהכל יי את הכלים העשוים
לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ ל
ירושלים בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל

ופקיד מלכא ית חזקיהו כהנא רבא וית סגן כהניא וית אמרכליה
לאפקא מהיכלא דה' כל מניא דעבידין לבעלא לאשרתא
ולכל חילי שמיא ואוקידינון מברא לירושלים במישר קדרון

ואוביל ית עפריהון בית אל

והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסיבי ירושלים ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים

ובטיל ית כומריא דיהבו מלכיא דבית יהודה ואסיקו ב בוסמים על במתא בקרויא דבית יי׳ יהודה ואסיקן בוסמין ובחסרני ירושלים וית דאסיקו בוסמין לבעלא לשמשא לסיהרא ולמזלתא ולכל חילי שמיא

ויוצא את האשרא מבית יי׳ מחוץ לירושלים אל נחל קדרון וישרוף אותם בנחל קדרון וירק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם

ואפיק ית אשירתא מבית מקדשא דיי׳ ואקיד יתא דנחלא דקדרון ואדקא לעפרא ורמא ית עפרו על קברי יגליא

ויתוץ את בתי הקדשים אשר בבית יי׳ אשר הנשים אורגות שם בתים לאשרא ויבא את כל הכוהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתץ את במות השעירים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יי׳ בירושלים כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם׃ ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליי׳ אלהיכם

